1967-68-ம்

ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை

முதலமைச்சர்

திரு சி. என். அண்ணாதுரை

அவர்கள் ஆற்றிய உரை

1967-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 17-ம் நாள்

தமிழக முதலமைச்சர் திரு சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள், 1967-68-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை 1967-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 17-ம் நாள் தமிழகச் சட்டப் பேரவையின் முன்வைத்து ஆற்றும் உரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

இன்றைய அரசின் முறையான முதல் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இப் பேரவையின் முன்னர் வைக்க நான் முன்வந்துள்ளேன். கடந்த மார்ச் திங்களில், நடப்பு ஆண்டிற்கான இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டம் ஒன்று, இப் பேரவையின்கண் வைக்கப்பட்டதையும், அரசின் செலவினங்கட்காக இவ்வாண்டின் முதல் நான்கு திங்களுக்காக ‘‘ கணக்கு வாக்கெடுப்பு ’’ ப் பெறப்பட்டதையும் உங்களுக்கு நினைவுறுத்த விரும்புகின்றேன். அவ்விடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டம், அரசின் கடந்த காலப் பொறுப்புகளுக்கிணங்கத் தயாரிக்கப்பட்டது. மேலும், அப்போதுதான் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்ட இவ்வரசு, தன்னுடைய எதிர்கால வேலைத் திட்டங்கள், கொள்கைகள் குறித்து விரிவாகவும் நுணுக்கமாகவும் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவெடுக்கும்வரை, ஏற்கெனவே இசைவளிக்கப்பட்ட செலவினங்களுக்கு வகை செய்யும் நோக்கத்துடனேயே அவ்விடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. இன்றைய அரசு, எந்தப் புதிய வேலைத் திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் நிறைவேற்றுவதைச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் கருதுகிறதோ, அவற்றை நமக்குள்ள நிதி வசதிகளுக்கு ஏற்ப, நிறைவேற்றுவான் வேண்டி அவ்விடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இப்போது திருத்தியமைத்துள்ளோம்.

2. வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இன்றைய அரசின் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றும் ஒரு கருவியாக விளங்கும் வண்ணம் உருவாக்கும்போது, நமது கூட்டாட்சி அமைப்பில் (Federal set up) எத்தகைய வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு மாநில அரசுகள் இயங்கவேண்டியுள்ளன என்பதை நாட்டத்திற் கொள்ளுதல் வேண்டும். அரசியலமைப்பின் விதித்துறைகள் மத்திய அரசுக்கு ஊட்டங்கொடுக்கும் முறையிலே அமைந்திருப்பது ஒருபுறமிருக்க, கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக திட்ட மிட்ட பொருளாதார அமைப்பின்கீழ் எழுந்த நெறி முறைகளும், வளர்ந்த மரபுகளும் மாநிலங்களை மெலியச் செய்து மத்திய அரசினை மேலும் வலுவூட்டும் போக்கில் அமைந்துள்ளன. அயல்நாட்டு வாணிபம், நாணயச் செலாவணிக் கொள்கை, கடன் கொள்கை, முதலியன குறித்து, அரசியலமைப்பில் வகை செய்துள்ள அதிகாரங் களின்கீழ், நமது பொருளாதாரம் முழுவதையுமே நெறிப்படுத்தும் பொறுப்பு மத்திய அரசிற்கே உரிய தாக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், அரசியலமைப்பில் குறிப்பிட்டுக் கூறப்படாது எஞ்சிய வரி விதிப்பு அதிகா ரங்கள் (Residuary Powers) உட்பட, நீட்சித் திறன் பெற்ற வருமான இனங்களின்மீது மத்திய அரசிற்குள்ள உரிமை வாய்ப்பின்மூலமும், தேசீய வருமான பெருக் கத்தின் பெருமளவு பங்கினை ஈர்த்துச் செல்லும் நிலையிலே அது உள்ளது. இந்நிலைமை காரணமாக மாநிலங்கள் தங்கள் திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் நிறை வேற்றுவதற்கு மத்திய அரசின் விருப்பக் (Discretionary) கடன்களையும், உதவி மானியங்களையும் எதிர்நோக்கி நிற்கும் நிலையில் உள்ளன. பொதுக் கடன்கள்மூலம் மாநில அரசுகள் நிதி திரட்டி, தங்கள் நிதி வளத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதிலும், அரசியலமைப்பின் 293-வது பிரிவில் தனக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள்மூலம் நேரடியாகவும், ரிசர்வ் பாங்கியின்மூலம் மறைமுக மாகவும், அக் கடன்கள் எந்த நிபந்தனைகளுக்கும் வரையறைகட்கும் உட்பட்டுத் திரட்டப்படலாம் என கட்டுப்படுத்தும் உரிமையுடன் மத்திய அரசு விளங்கு கிறது. ஐந்தாண்டுகட்கு ஒரு முறை மாநிலங்களின் நிதித்

தேவைகளைப்பற்றி நிதிக் குழுக்களின் வாயிலாக நடுவு நிலையில் நின்று ஆராய வேண்டுமென்கிற ஏற்பாடும், அக் குழுக்களின் ஆய்வு வரம்பு குறித்து விதிக்கப்படும் பல்வேறு வரையறைகள் காரணமாக, மாநிலங்கள் மத்திய அரசினை அண்டி நிற்கும் நிலை பெருமளவில் குறைந்தபாடில்லை. ஒவ்வொரு நிதிக் குழுவின் தீர்ப்பு வாயிலாகவும் மாநில அரசுக்குக் கூடுதல் நிதி வசதி கிட்டுவது உண்மையே. எனினும், இதற்கிடையே உள்ள காலத்தில் மாநிலங்களுக்கு ஏற்படுகிற புதிய தேவைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள எந்தவிதமான ஏற்பாடுகளும் இல்லாத குறையால், மத்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படும் கூடுதல் தொகை இச் செலவினை ஈடு கட்டுவதற்கே போதுமான தாக இல்லை என்பதே மாநிலங்களின் அனுபவமாகும். இக் கருத்தை அரண் செய்யும் வகையிலே சான்று ஒன்று காட்ட விரும்புகிறேன். நான்காவது நிதிக் குழுவின் தீர்ப்பின்படி தமிழகத்திற்கு நான்காம் திட்டக் காலத்தில் 64 கோடி ரூபாய் அளவிற்குப் பயன்கிட்டியுள்ளதென கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 1966, ஏப்ரல் 1-ம் நாள் முதல் நிதிக் குழுவின் தீர்ப்பு செயலுக்கு வருவதற்கு முன்பே, மத்திய அரசு விலைவாசி ஏற்றத்தையொட்டித் தனது ஊழியர்களின் அகவிலைப்படி வீதங்களை உயர்த்த வேண்டியிருந்தது. நாமும், நமது ஊழியர்களுக்கு நியாயம் வழங்கவேண்டி, கடந்த ஆண்டு, இருமுறை அகவிலைப்படி வீதங்களை உயர்த்தவேண்டி வந்தது. அக விலைப்படி வீதங்களை இவ்வாறு இருமுறை உயர்த்திய தால், நான்காம் திட்டக் காலத்தில் வருமானக் கணக்கில் ஏறத்தாழ 45 கோடி ரூபாய்க்குக் கூடுதல் பொறுப் பேற்பட்டு, அதன் வாயிலாக நான்காம் நிதிக் குழுவின் தீர்ப்பிலிருந்து கிடைத்த நன்மைகளைத் துடைத்து விட்டது. தமிழக அரசு உட்பட, பெரும்பாலும் எல்லா மாநில அரசுகளும், மத்திய அரசிடமிருந்து நிதி வசதிகளை மாநிலங்களுக்கு மாற்றுகிற இன்றைய ஏற்பாடு களிலுள்ள குறைபாடுகளை மத்திய அரசுக்குச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளன. ஆனால், மாநிலங்களின் ஒன்றுபட்ட

இவ் வேண்டுகோள் நியாயமானதாயிருப்பினும், மத்திய அரசு பரிவுகாட்டி இதை ஏற்கவில்லையென்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும்.

3. மாநிலங்கள் கவலை தெரிவித்துள்ள மற்ருெரு பிரச்சினை, மாநில வரவு—செலவுத் திட்டங்களில் கடன் பொறுப்புகள் மென்மேலும் பெருகிக் கொண்டே போவதே. 1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15-ம் நாளன்று, அன்றைய மாகாண அரசுகள் மத்திய அரசுக்குச் செலுத்தவேண்டிய மொத்தக் கடன் 43 கோடியே 97 லட்சம் ரூபாய் மட்டுமே. ஆனால் நடப்பு ஆண்டின் இறுதியில், மாநில அரசுகள் மத்திய அரசுக்குச் செலுத்தவேண்டிய மொத்தக் கடன் தொகை 5,000 கோடி ரூபாய் அளவில் நிற்கும். 1950-ல், இம் மாநிலம் இந்திய அரசிற்குச் செலுத்தவேண்டிய கடன் ஏறக்குறைய 12 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய் அளவில் மட்டுமே இருக்க, இப்போது 300 கோடி ரூபாய்க்குமேல் உயர்ந்து நிற்கிறது. இந்திய அரசிற்குச் செலுத்தவேண்டிய வட்டித்தொகை 1950—51-ல் 41 லட்ச ரூபாயாக இருந்தது; அது இப்போது 14 கோடி ரூபாய்க்குமேல் உயர்ந்துள்ளது. இந்திய அரசிடமிருந்து சட்ட பூர்வமாக நமக்குக் கிட்டும் உதவி, அதன் விருப்ப மானியங்கள் வாயிலாக இந்த அரசு பெறும் உதவி, இவற்றின் பயன் இவ் வட்டித் தொகை உயர்வினல் பெரிதும் கிட்டாமற் போய்விடுகின்றது. மாநில வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் வளர்ந்துவரும் இக் கடன் பொறுப்பு, நிதிக் குழுக்களின் நாட்டத்தையும் கவர்ந்துள்ளது. மூன்ரும் நிதிக்குழு தனது அறிக்கையின் 100-வது பத்தியில், மாநிலங்கள் தாங்களே எழுப்பும் கடன்களுக்காகவும், இந்திய அரசு வழங்கியுள்ள கடன்களுக்காகவும் அவற்றின்மீது வந்துசேரும் பெரும் வட்டிப்பொறுப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, "பெரும் பாலான மாநிலங்களில் இவ்வட்டிப் பொறுப்பே அவற்றின் நடப்பு வருமானத்தில் பெரும்பகுதியை விழுங்கிவிடுகிறது. வருங்காலத்தில் இந்நிலை மேலும் சீர்கேடு அடையும்" எனக் கூறியுள்ளது. இக்கூற்று இன்று உண்மையாகிவிட்டது. 1950—51-ல், நம் மாநில

வரி வருமானத்தில் 3·5 சத வீத அளவில் மட்டுமே நின்ற வட்டிச் செலவுகள், 1966—67-ல் 20 சதவீதத்திற்குமேல் சென்றுவிட்டன. நடப்பு ஆண்டில், இது 23 சதவீத அளவிற்கு உயரும். கடன்களைத் தீர்ப்பதற்கும், வட்டி செலுத்துவதற்கும் போதிய அளவு ஆதாயம் தருகிற திட்டங்களில் மட்டுமே முதலீடு செய்ய வேண்டுமென்கிற கண்டிப்பான பழம்பெரும் நிதி இலக்கணத்திற்கிணங்க இக்கடன் தொகைகள் பயன் படுத்தப்பட்டிருந்தால், பொதுக்கடன் வளர்ச்சி யினாலோ, வளர்ந்துவரும் வட்டிச் செலவு களினாலோ நமக்கு கவலைக்கு இடமிராது. ஆனால் துர திருஷ்டவசமாக திட்டமிட்ட பொருளாதார அமைப்பின் கட்டாயத்தினால், நேரடி ஆதாயத்தைக் கருதி மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்காமல், அவை பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றனவா, மறைமுகமாகவேனும் உதவு கின்றனவா என்பதைக் கருதியே திட்டங்கள் தேர்ந் தெடுக்கப்படுகின்றன. மாநில அரசுத் துறையில் செய்யப்படும் முதலீட்டுச் செலவின் பெரும்பகுதி, பாசன வசதிகள், பொருளாதார, சமூகப் பணிகள், மருத்துவப் பணிகள் இவற்றை உருவாக்குவதற்கென்றே செல விடப்படுகின்றன. இத்தகைய செலவினங்கட்கு நிதி உதவுவதற்கென ஏற்கப்படும் கடன் பொறுப்புகள், இயல் பாகவே தாமே தீர்த்துக்கொள்ளும் (Self liquidating) தன்மையுடையன அல்ல. எனவே, மாநிலங்களின் வருமான நிதி நிலையில் அவை இடர்ப்பாடு விளைவிக் கின்றன. ஆகவே, மாநிலத் திட்டங்களில் மூலதன முதலீடாகக் கூறப்படுவதின் கணிசமான பகுதி, ஆதாயம் அளிக்காத நிலையிலுள்ளதை இந்திய அரசு கருத்திற் கொண்டு, வட்டி வீதம் பற்றியும், திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய தவணைத் தொகைகளின் கால அட்டவணை பற்றியும் தற்போதுள்ள கடுமையான விதிமுறைகளைத் திருத்தியமைப்பதன் வாயிலாக, மாநிலங்களுக்குத் துயர்தணிப்பு அளிப்பது இன்றியமையாததாகும். மாநில வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் வட்டி வரவினங்களுக்கும் வட்டிச் செலவுகளுக்கும் இடையே விழும் துண்டு, மேன் மேலும் விரிவடைந்து வருகிறது. 1962—63 வரை,

நமது மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வட்டி வகையில் கிட்டிய வரவினங்கள், வட்டிச் செலவுகளை விடக் கணிசமாய் உயர்ந்திருந்தன. அதன் பின்னர், இந்நிலையில், மாற்றம் ஏற்பட்டு, 1965–66 முதல் மோசமாகிவிட்டது. 1966–67-ல் வட்டி வரவினங்களுக்கும் வட்டிச் செலவுகளுக்கும் இடையே விழுந்துள்ள துண்டு 5 கோடி ரூபாய் அளவில் நின்றது. கடன் செலவுகளின் நிமித்தம் மாநில அரசுகளின் பெருகிவரும் பொறுப்பினைக் குறித்து அவற்றின் முறையீடுகளைக் கேட்ட நான்காம் நிதிக்குழு தன் அறிக்கையின் 114-வது பத்தியில் பின்வருமாறு பரிவுரை வழங்கியுள்ளது. '' மாநிலங்களின் கடன் பொறுப்பு, தற்போது அவை கடன் வாங்கும் முறை, வட்டி செலுத்துதல், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துதல், கணக்கு எழுதி வரும் முறைகள் ஆகிய இவற்றைத் தக்க தனிக்குழு ஒன்று நிறுவி, விரிவாக ஆராய்ந்து தரும் அதன் அறிக்கையின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும் ''. மாநிலங்களின் கடன் பொறுப்பினைக் குறித்து அதன் எல்லாக் கூறுகளிலும் ஆய்வு செய்வதற்காக, மேலும் கால நீட்டம் செய்யாமல் அத்தகைய வல்லுநர் குழு ஒன்றை நிறுவவேண்டுமென நாங்கள் பெரிதும் வற்புறுத்துவோம்.

4. மத்திய அரசிற்கும் மாநிலங்களுக்கும் இடையேயுள்ள நிதித் தொடர்புகளின் ஏனைய சில கூறுகளைப் பற்றி எனது உரையில் பின்னர் குறிப்பிடுவேனெனினும், தங்கள்மீது பெரும் நம்பிக்கை வைத்துள்ள மக்களின் நலனிற்கு இன்றியமையாதவையெனத் தாங்கள் கருதுகிற கொள்கைகளைச் செயல்படுத்துவதில் மாநில அரசுகள் எவ்வளவு கடுமையான எல்லைகளுக்குட்பட்டு இயங்கவேண்டிய நிலையில் உள்ளன என்பதை இப்பொழுதே உங்களின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

5. இந்த அரசு எந்தக் கொள்கைகளை மக்கள் முன் வைத்து, இம் மாநில ஆட்சியை ஏற்று நடத்தும் பொறுப்பை மேற்கொண்டதோ அக் கொள்கைகளை,

இத்தகைய வரையறைகள் இருப்பினும், உளமாரச் செயல்படுத்த முற்பட வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசின் உறுதியான நம்பிக்கை. மாநில அரசிற்குக் கிட்டுகிற இச் சொற்ப நிதி வசதிகளுக்கும் அதிகாரங் களுக்கும் உட்பட்டே வரவு-செலவுத் திட்டம் ஒன்றைத் தீட்டி, அதன் வாயிலாக இன்றைய நமது பொருளாதார நிலையில் இன்றியமையாதவையென நாம் கருதுகிற கொள்கைகளைச் செயல்படுத்த நாங்கள் முயற்சி செய் துள்ளோம். கடந்த பத்தாண்டுகளாக, பெரிய வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காகப் பெருத்த அளவில் செய் யப்படும் முதலீடுகளுக்கு மேல், ஏராளமான ராணுவச் செலவினங்களும் சுமத்தப்பட்டதன் காரணமாக, குறிப்பாக 1962—63 முதல் விலைவாசிகள் நஞ்சுபோல் ஏறிவந்துள்ளன. இதுவே இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் இன்றைய அடிப்படைக் குறைபாடாகும். நமது சமுதாயத்தின் பெரும்பகுதியினருக்குக், குறிப்பாக, அரசு ஊழியர்கள், முறையான தொழில் நிறுவனப் பணியாளர்கள், பண்ணையாட்கள் போன்றவர்களுக்கு விலைவாசிகளின் கூரிய ஏற்றமே பெரும் இன்னலை விளை வித்துள்ளது. அனைத்திந்திய மொத்த விற்பனை விலைக் குறியீட்டு எண் 1964—65-ல் 8·7 சத வீதமும், 1965—66-ல் 15·2 சத வீதமும், 1966—67-ல் 16·5 சத வீதமும் உயர்ந்துவந்துள்ளது. உணவுப் பொருட்கள் குறித்த இக் குறியீட்டு எண் 1964—65-ல் 9 சத வீதமாகவும், 1965—66-ல் 14·1 சத வீதமாகவும், 1966—67-ல் 24·1 சத வீதமாகவும் உயர்ந்தது. உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசிகள் உயர்ந்ததால், தொழிற்சாலைகளில் தயாரிக்கப்படும் பொருள்களின் உற்பத்திச் செலவுகளும், ஊதிய உயர்வு, அகவிலைப்படி உயர்வு போன்ற ஏனைய வடிவங்களின் வாயிலாக மேலும் உயர்ந்தன. விலைக் கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்ட பண்டங்கள் குறித்தும் அவற்றின் உற்பத்திச் செலவுகள் மிக அதிகரித்ததால், அவற்றின் விலைவாசிகளையும் அரசு உயர்த்தவேண்டி வந்தது. விலைக்கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்ட சில துணி ரகங்களின் விலைகளை, 1966 செப்டம்பரில் 6 சத வீத அள விலும், 1967 ஏப்ரலில் மீண்டும் 4·5 சத வீத அளவிலும்

உயர்த்த மத்திய அரசு ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்ததை இம் மன்றம் உணர்ந்திருக்குமென நினைக்கின்றேன். மற்றும், உருக்கு, சர்க்கரை இவற்றின் விலைகளையும் உயர்த்தவேண்டிவந்தது. விலைவாசிகளின் உயர்வால் அரசிற்கு ஏதோ கூடுதல் வருவாய் கிட்டினாலும், அகவிலைப்படி உயர்வு போன்ற இனங்களின்கீழ் அதிகச் செலவுகள் நேரிடுகின்றன. இச் செலவினங்களின் விளைவாக, ஆதாயம் பெரிதும் அடையக் கூடிய திட்டங்களுக்குச் செய்யும் முதலீடு குறைக்கப்பட வேண்டியிருப்பதால், பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் குறைகிறது. உணவுப் பொருள்களின் விலைகள் உயர்வதால், ஏழை மக்கள், நடுத்தர வகுப்பினர் ஆகியோரின் வாங்கும் ஆற்றலும் குன்றிவிடுகிறது. நமது பெரிய தொழில்கள் சிலவற்றில், தொழில் மந்தமும் வேலையின்மையும் தோன்றுவதற்கு உணவு தானிய விலைவாசிகள் ஏறுமுகமாயிருப்பதையே ஏற்றதொரு காரணமாகக் காட்டலாம்.

6. புத்துயிரும் புது மெருகும் பெற்று மிளிரும் புதியதோர் பொருளாதார அமைப்புக்கு உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிக் குறைப்பே திறவுகோலாக அமையுமென்பது இவ்வரசின் அழுத்தமான கருத்தாகும். வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம் நாளடைவில் விலைவாசிகளின் உயர்வைக் குறைத்துவிடலாம் என்றும், இதற்குமுன் என்றுமே இல்லா வகையில் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக நிலவிய வறட்சியே விலை உயர்வுக்குக் காரணமென்றும் பேசுவது பயனற்ற வாதமாகும். உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் வாயிலாகவே நாளாவட்டத்தில் விலைவாசிச் சிக்கலைத் தீர்க்க முடியும் என்பதும், எனவே உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான ஏற்பாடுகளில் நமது நாட்டத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்பதும் நாம் அறியாதவை அல்ல. ஆனால், இந்த நீண்டகாலத் திட்டங்கள் நல்ல பயனளித்து, அவை இன்றைய நம் இடும்பை தீர, நிலையான தீர்வு ஒன்றைக் காட்டும்வரை நம்மால் பொறுத்திருக்க இயலாது. உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசிச் சிக்கலைத் தீர்க்க நாம் உறுதியோடு இன்றே, இன்னே செயல்பட

வேண்டும். அப்போதுதான் விலைவாசி ஏற்றத்தால் ஆற்றுது அல்லற்படும் மக்களுக்கு அவர்கள் ஏங்கித் தவிக்கும் துயர் தணிப்பு உடனடியாகக் கிட்டும். அத்துடன் விலையேற்றம், செலவேற்றம் என்கிற இந்த நச்சு வட்டத்தின் உயிர்நாடியையும் தகர்த்தெறிய முடியும். தானுகவே நிலைத்துவிடும் இயல்பு வாய்ந்த இன்றைய பணவீக்க மனேவியலை, இத்தகைய துணிச்சலான கொள்கையின் துணை கொண்டே கடக்க முடியும்.

7. கடந்த மூன்று திங்களாக, உணவு விலைகளைக் குறைக்கும் வகையிலே எங்ஙனம் செம்மையான ஏற்பாடு ஒன்றைத் தொடங்கலாமென்றும், அதன் பயனுய் நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து விளையும் வகையிலே எவ்வாறு அது அமையவேண்டும் என்பது குறித்தும் அரசு ஆலோசித்து வந்துள்ளது. உணவு தானியக் கொள்முதலை மும்முரப்படுத்துவதன் மூலம், சட்ட பூர்வமாகவோ, அன்றி முறைப்படியின்றியோ உணவு தானியப் பங்கீட்டுப் பொறுப்பினை அரசு ஏற்றுக்கொண்ட பகுதிகளில், கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்ட பங்கீட்டுக் கடைகளின் வாயிலாக உணவுத் தானியங்கள் தங்கு தடையின்றிக் கிடைக்கும் வகையில் கொள்முதல் மும்முரப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதே அரசு மேற்கொண்ட முதல் பெரிய கொள்கை முடிவாகும். இது எளிதான செயல் அல்ல. ஏனெனில், கொள்முதலுக்கு மிகவும் ஏற்ற காலமான ஜனவரி, பிப்ரவரித் திங்கள்களிலே உணவு தானியக் கொள்முதல், நான் இங்கே எடுத்தியம்ப விரும்பாத-வேண்டாத பற்பல காரணங்களினுல் முனைப்பாக நடைபெறவில்லை. சம்பா அறுவடை முடிந்து, நீண்ட நாட்கள் கழிந்த பின்னர், மார்ச்சுத் திங்கள் நடுவிலிருந்துதான் கொள்முதல் வேலைகளைத் தொடங்கமுடிந்தது. உணவு தானியப் பதுக்கலையும் கள்ளக் கடத்தலையும் ஒடுக்க மும்முர நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதால், நடந்து போன நாட்களிலே கழிந்துபோன இழப்பினை எங்களால் மீண்டும் சரிக்கட்ட முடிந்து, கொள்முதல் திட்டத்தைப் பெருமளவு வெற்றிகரமாய் முடித்திருக்கிறோம். உழவர்களுக்கு அதிக இன்னல் இழைக்காமலும், '' கோல் கோடியது '' என்று கடுமையாகக் குறை கூற

இடங்கொடுக்காமலும், 5 லட்சம் டன் உணவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்ய முடிந்தது என்ருல், பொது மக்கள் எவ்வளவு ஆர்வத்துடன் அரசுடன் ஒத்துழைத்திருக்கிருர்கள் என்பதற்கு அது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது என்றே நான் கருதுகிறேன். சட்ட பூர்வமான பங்கீட்டுப் பகுதிகளில் உள்ள 31 லட்சம் மக்களும், முறைப்படியற்ற (informal) பங்கீட்டுப் பகுதிகளிலுள்ள 1,23 லட்சம் மக்களும் இன்று ஒழுங்காக உணவு தானியங்களைப் பெற்று வருகின்றனர். வெளிச் சந்தையில் உணவு தானிய விலைகள் கட்டுக்கு மீறிப் போகாமலிருக்கவும் இது உதவியிருக்கிறது.

8. கட்டுப்பாட்டுக் கடைகளின் வாயிலாக உணவு தானியங்கள் வழங்குவதை உறுதிப்படுத்தியதால், உணவு தானிய விலைகளைக் கணிசமாய்க் குறைப்பதற்கான அடுத்த முக்கிய நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ள முடிந்தது. உணவு தானிய உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய விலைகளைக் குறைக்காமல், இயன்ற விரைவில் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவதாக நாங்கள் அளித்த வாக்குறுதியை, அரசு நிறைவேற்றுமென கடந்த கூட்டத் தொடரிலேயே நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இக் கூற்றை வாய்மையாக்கும் வகையில், சட்டபூர்வமான பங்கீட்டுப் பகுதிகளான சென்னையிலும், கோவையிலும் பட்டினம் படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்கு வழங்கத் தொடங்கியுள்ளோம். முப்பத்தோரு லட்சம் மக்கள் இப்போது இத் திட்டத்திஞல் பலன் துய்க்கின்றனர். இத் திட்டம் உணவு தானிய வழங்கல் பொறுப்பினை அரசு மேற்கொண்டுள்ள பிற பகுதிகளுக்கும், உணவு தானிய இருப்புக்களைப் பொறுத்தும், வெளிச் சந்தையில் விலைவாசிகளின் போக்கினை ஒட்டியும், படிப்படியாக நீட்டிக்கப்படும். நடப்பு ஆண்டில் இத் திட்டத்தின் காரணமாக ஏற்படும் நிதிப் பொறுப்பு, 5 கோடி ரூபாய் அளவில் இருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கிணங்க " 124. அரசு வாணிபம் " என்கிற தலைப்பில் நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்பட்டுள்ளது. அரசு உணவு தானிய இருப்புகளை வாங்கும் விலைகளும், அவற்றை அரைத்தல் போன்ற ஏனைய

செலவுகளும் உணவு தானிய இருப்புகளைப் பற்பல நிலைகளில் கையாளுவதற்காகும் செலவுகளும் சேர்ந்த அடக்க விலைக்கும், பட்டினம் படி ஒரு ரூபாயென மக்களுக்கு வழங்கும் விலைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினை '' உணவு தானியங்களில் அரசு வாணிபம் '' என்கிற தலைப்பின்கீழ் நிகர செலவாகக் காட்டப்பட்டு, பின்னால் வருமானக் கணக்கில் பற்றாக எழுதப்படும். உணவு தானியங்களைப் பற்பல நிலைகளில் கையாளுவதற்கென இப்போது அனுமதிக்கப்படும் செலவுகள் குறித்து ஆய்வு செய்வதன் மூலம், இதற்கென வழங்கப்பெறும் உதவித் தொகையின் சுமையை ஓரளவுக்குக் குறைக்க முடியுமென்றும் அரசு நம்புகிறது.

9. சலுகை விலைகளில் உணவு தானியங்களை வழங்குவதால், நீண்டகாலமாக, விலைவாசி உயர்வுச் சுமையால் அவதியுறும் பெரும்பாலான மக்களுக்கும் ஆறுதல் கிட்டும்; மேலும், மற்றேதும் இடையில் நிகழாமலிருப்பின், ஏனைய பொருள்களின் விலைவாசிகளும் பணிச் செலவுகளும் உயராமல் தடுக்கவும் இது உதவியாயிருக்கும். இவ்வாறு உதவித் தொகைகள் வழங்குவதால் பலனடைகிற மக்கட் பிரிவினரில், விலைவாசி உயர்விற்கேற்ப அடிக்கடி ஈட்டுத் தொகைகள் வழங்கவேண்டி வந்த மாநில, மத்திய அரசு ஊழியர்களும் அடங்குவர். எனவே, வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வதைத் தடுப்பதில் முனைந்துள்ள இந்திய அரசு, உணவிற்காக உதவித் தொகைகள் வழங்குவது குறித்து மாநிலங்களுக்கு உதவியளிக்க மறுத்து நிற்பது வருந்தத் தக்கதாகும். ஆனால் இதே மத்திய அரசு, இறக்குமதியாகும் உணவு தானியங்களை நம்பியுள்ள சில மாநிலங்களுக்கு மட்டுமே குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு பயனளிக்கும் முறையில், நடப்பு ஆண்டில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உணவு தானியங்களுக்கு 118 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உதவித் தொகை வழங்கி வருவதை எண்ணும்போது உதவித் தொகை பற்றிய இந்திய அரசின் கொள்கை நியாயமானது தானா என எவரும் கேட்பது இயற்கையே . ஒருபால் கோடாது, பற்பல மாநிலங்களுக்கு இடையே சம நிலையில் சலுகைகள் வழங்கவேண்டிய அவசியத்தைக் கருதியாவது, மத்திய

அரசு, உணவு தானியக் கொள்முதல் விலைகட்கும் அவற்றின் விற்பனை விலைகட்கும் இடையேயுள்ள வேறு பாட்டினை உதவித் தொகையாக வழங்கும் மாநிலங் களுக்கு ஓரளவு உதவியளிக்க முன்வந்திருக்கவேண்டும்.

10. இம் மன்றத்தின் முன் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வைக்கும்போது அறிவிப்பதாக நான் வாக்களித்திருந்த மற்றொரு பெரிய கொள்கை முடிவு, நிலவரியின் எதிர் காலம் பற்றியதாகும். ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இன்று அமர்ந்திருப்பவர்கள் எதிர்க்கட்சி அணியிலே வீற்றி ருந்த காலத்தும், நிலவரிக் கொடுமைகளினின்றும் மக்களுக்கு உதவி அளிக்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றி அரசின் நாட்டத்தை ஈர்ப்பதில் முன் நின்றூர்கள். இன்றைய அரசின் கொள்கை விளக்கம் குறித்து முதன் முதலாகத் தெரிவித்த கவர்னர் பேருரையிலும், சிறு நிலக்கிழார்களுக்குப் பரிகாரம் அளிப்பதற்கான படிப் படியான திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கப் போவதாக நாங்கள் தெரிவித்திருந்தோம். வரி குறைப்பு முறை யாயினும், வசதியளிப்புத் திட்டமாயினும், சலுகைகள் தரும் முறையாயினும் சமூகத்தில் குறைந்த வருவாய்த் துறையினரின் நலிவினைப் போக்கும் நோக்குடன் அமைத் திடுவதே சரியான சமூக நீதி என இந்த அரசு திட்டமாகக் கருதுகிறது. தாங்கக்கூடிய தரத்தில் உள்ளவர்களுக் கும் சேர்த்து சமத்துவமாக இத்தகைய சலுகைகள் தந்திடுவது பொருளற்ற போக்காகும். வசதி நிலையில் உள்ளோர், நாட்டின் பொது நலனுக்காகவும், நலிந்த வாழ்வினரின் நலனுக்காகவும் அரசு மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளுக்காகும் செலவுத் தொகையில் ஒரு கணிசமான பகுதியைத் தந்துதவும் பொறுப்பை மேற் கொள்வதை, ‘ பாரம் ’ என்று கருதாது, ‘ அறம் ’— ‘ பொறுப்பு ’ என்று கருதிட வேண்டுகிறேன். நல்லோர் அங்ஙனமே கருதுகின்றனர். நிலவரி நீக்கம் பற்றிய அதன் எல்லாக் கூறுகளையும் ஆராய்வதற்கென முந்தைய அரசு நியமித்த சிறப்பு அலுவலரின் பரிவுரை களையொட்டி, நடப்பு ஆண்டில் தனக்குள்ள இடர் மிகுந்த வரவு-செலவுத் திட்டச் சிக்கல்களிடையிலும், தங்கள் கொள்கையை எந்த அளவிற்குத் திறம்படச்

செயல்படுத்தலாம் என்பது குறித்து அரசு ஆலோசனை செய்தது. தமிழகச் சட்ட மன்றத்தில் நிலவரி குறித்து முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் விடுத்த விவர அறிக்கையில், ஓரளவிற்குச் சிறப்பு அலுவலரின் ஆய்வு வரம்பாகவும் அமைந்திருந்த அவ்வறிக்கையில், பாசனத் திட்டங்களில் செய்துள்ள பெரும் முதலீடுகளிலிருந்து ஓரளவு பயன் பெறும் வகையிலும், பாசன வசதிகளையும் வாய்க்கால் ஏற்பாடுகளையும் திறம்படப் பேணி வருவதற்கான செலவினங்கள் உயர்ந்துள்ளதை ஈடுகட்டும் வகையிலும், தண்ணீர்க்கான தீர்வை தொடர்ந்து செலுத்தப்படவேண்டுமெனத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு நிலத்தின் மீதான தீர்வைகளே, முதன்மையான வரவினமாகத் தொடர்ந்து நீடிக்குமென்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. எனவே, புன்செய் நிலங்களுக்குரிய அடிப்படைத் தீர்வையையும், நன்செய் நில மொத்த தீர்வையில் அடங்கியுள்ள அடிப்படை நிலவரியையும் எவ்வகைச் செவ்விய முறையில் நீக்கலாம் என்பதை ஆராயும்படியே சிறப்பு அலுவலர் கேட்கப்பட்டிருந்தார். இவ்வாறு இலக்கணங்கூறப்பட்ட அடிப்படை நிலவரியை நீக்கும் திட்டத்துடன், வேளாண்மை விளைபொருட்களில் அரசு வாணிபம் நடத்தும் திட்டமும் அப்போது இணைக்கப்பட்டிருந்தது.

11. இக்கேள்வியைக் குறித்து ஆராய்ந்த சிறப்பு அலுவலரும், நன்செய் நிலத்திற்கான மொத்தத் தீர்வையிலிருந்து நிலத்தின் அடிப்படைத் தீர்வையைப் பிரிப்பதில் உள்ள சிக்கல்களை எடுத்து விளக்கியுள்ளார். புன்செய் நில அடிப்படைத் தீர்வையையும், நன்செய் நில மொத்த தீர்வையையும் அகற்றிவிட்டு, பாசன வசதிகளின் வகைப் பாட்டிற்கிணங்க தண்ணீர்த் தீர்வை மட்டும் விதிப்பதற்குப் புதிய சட்டம் இயற்றுவதன் வாயிலாகவே, முந்தைய அரசின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியும் என்று அவருடைய பரிவுரை சாற்றுகிறது. சிறப்பு அலுவலர் கருதியுள்ளபடி, தண்ணீர்த் தீர்வை வீதங்களை ஒழுங்குபடுத்தும்போது, சில பகுதிகளில் தற்போது நிலவி வரும் தண்ணீர்த் தீர்வை வீதங்களை உயர்த்த வேண்டிவரும். எனவே, இதனை விழிப்புடனும்

விரிவாகவும் பரிசீலனை செய்யவேண்டியுள்ளது. ஆனால் அதே சமயத்தில் சிறப்பு அலுவலரின் அறிக்கைப்படி, தண்ணீர்த் தீர்வை வீதங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் கூடவே சட்டமியற்றினால் அல்லாது, நன்செய் நில மொத்தத் தீர்வையைத் தள்ளுபடி செய்வதோ, அகற்று வதோ இயலாதென்பது தெள்ளிதின் விளங்கும். நன்செய் நிலமெனப் பதிவாகியுள்ள நிலங்களைப் பொறுத்த மட்டில், இதில் சிக்கல் மலிந்திருப்பதால், இதனை நன்கு ஆராய்ந்து எவ்வளவு விரைவில் முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக அரசிற்கு ஓர் அறிக்கை அனுப்பு வதற்காக வல்லுநர் குழு ஒன்றை அமைக்க அரசு கருதுகிறது. இது குறித்துச் சட்டப்பேரவை உறுப் பினர்களையும் கலந்து இக் குழுவின் அறிக்கையை ஆராய்ந்த பின்னர் இறுதி முடிவுகள் எடுக்கவேண்டும் என்பதே அரசின் விருப்பமாகும். இதற்கிடையில், தற்போதைய நிலவரி ஏற்பாட்டின் பிணைப்பிலிருந்து மக்களில் பலருக்கு இயன்ற அளவிற்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்ற தனது கொள்கைக் கிணங்க, புன்செய் எனப் பதிவாகியுள்ள அனைத்து நிலங்களுக்குமுரிய அடிப்படைத் தீர்வையை 1967 ஜூலை 1-ம் தேதியன்று தொடங்கும் பசலியிலிருந்து விட்டுவிட அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதே நேரத்தில் புன்செய் எனப் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்து அரசின் பாசன ஆதாரங்களிலிருந்து பயன்பெறும் நிலங்கள், முன்பே குறிப்பிட்டுள்ள வீதங் களில் தொடர்ந்து தண்ணீர்த் தீர்வை செலுத்தி வர வேண்டும். புன்செய் நிலங்களுக்கென பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புகளுக்குச் செலுத்த வேண்டிய உள்ளாட்சி செஸ் வரியும், செஸ் மேல்வரியும் வசூலிக்கப்படும். புன்செய் நிலங்களுக்குரிய அடிப்படைத் தீர்வையை விட்டுவிடுவதால், ஒரு முழு ஆண்டில் ஒரு கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுமென்று மதிப்பிடப் படுகிறது. இதில் நடப்பு ஆண்டில் மட்டும் ஒரு கோடி ரூபாய்க்குக் குறையாமல் இழப்பு ஏற்படும். இம் முடிவு காரணமாய், அரசுக் கணக்குகளில் புன்செய் எனப் பதிவாகியுள்ள சுமார் 1 கோடியே 40 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு வரிவிலக்குக் கிட்டும். நமது மாநிலத்தில்

தனிப் பட்டா, கூட்டுப் பட்டா ஆகிய இவை இரண்டும் சேர்ந்த ஏறக்குறைய 60 லட்சம் பட்டாக்களில், சுமார் 45 லட்சம் பட்டாக்களாவது புன்செய் நிலங்களென நாம் மதிப்பிடலாம். எனவே, அரசு மேற்கொள்கிற இம் முடிவு காரணமாக உழவர் பெருமக்களில் மிகப் பெரும் பகுதியினர் பயனடைவார்களென நம்புகிறேன்.

12. இதன் விளைவாக, கரும்பு, மஞ்சள், பாக்கு போன்ற மிக ஆதாயம் தரும் வாணிபப் பயிர்களை விளைவிப்போர் உட்பட, பல பெருநிலக்கிழார்களும் பயனடைவார்கள் என்பதிலும் ஐயமில்லை. வரவினமும் செலவினமும் ஊசி முனையிலே சமன் செய்யப்படும் இடர்ப்பாடான இவ்வேளையில், வருவாய் எத்தலைப்பில் குறைந்தாலும், அந்த இழப்பை வரியை உயர்த்துவதன் மூலமாகவோ, அல்லது பலன்தரும் செலவினங்களை குறைத்துக் கொள்வதன் வாயிலாகவோ, ஏனைய மக்கட் பிரிவினரின் மீதுள்ள சுமை சிறிது கூடுமென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்வார்களென்று நினைக்கிறேன். எனவே மக்களிடையே ஒரு பிரிவினருக்குப் பரிகாரம் அளிக்கும் போது, அதன் விளைவால் ஏற்படும் சுமையினை தாங்கக் கூடிய நிலையிலே உள்ள ஏனைய மக்களின்மீது வைத்தல் வேண்டும் என்பதே அரசின் முயற்சியாக இருத்தல் வேண்டும். இக் கருத்தின் அடிப்படையில்தான் அரசு நிலவரியை நீக்குவதுடன் கூடவே, பெருநிலக்கிழார்களும் நாட்டு நலனிற்காகச் சற்றுக் கூடுதலான சுமையினை ஏற்கும்படி அவர்களைக் கேட்க வேண்டுமெனக் கருதியுள்ளது. நிலவரி நீக்கம் காரணமாக ஏற்படும் வருமான இழப்பினை, வேளாண்மை விளைபொருள்களில் அரசு வாணிபம் செய்து ஈடுசெய்யவேண்டுமென முந்திய அரசு கருதியிருந்தது. வருவாய் இழப்பினை ஈடு செய்யும் ஒரே நோக்கத்துடன் மட்டும் அரசு வாணிபத் துறையில் ஈடுபட்டால், உழவர்களுக்கு, குறிப்பாகச் சிறு உழவர்களுக்கு இன்னல் விளையும்; அல்லது மாருக, நகர மாந்தருக்குக் கூடுதல் சுமைகள் ஏற்படும். எனவே, நிலவரி நீக்கங் காரணமாய் ஏற்படும் வருவாய் இழப்பினை பெருநிலக்கிழார்களிடமிருந்து ஓர் அளவிற்கு ஈடு செய்வது அதனைவிட நியாயமானதென்று நாங்கள்

கருதுகிறோம். இது குறித்து அரசின் செயற்குறிப்புகளைப் பற்றி பின்னால் எனது உரையில் இன்னும் சற்று விரிவாகக் குறிப்பிடுகிறேன்.

13. இவ் வரவு-செலவுத் திட்டம் செயல்படுத்த முற்படும் அரசின் மற்றொரு முக்கியக் கொள்கை பஸ் போக்குவரத்தினை நாட்டு உடைமையாக்குவதாகும். 120 மைல்களுக்கும் அதற்கு மேற்பட்டும் உள்ள சில நெடுந்தொலை பஸ் வழித் தடங்களில் (Long distance routes) தவிர, இப்போது அரசினர் போக்குவரத்துத் துறை பெரும்பாலும் சென்னைமா நகரிலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுமே பஸ்களை நடத்தி வருகிறது. இவை நீங்கலாக, இத் துறை முழுவதும் தனியாருக்கு விடப்பட்டுள்ளது. பொதுமக்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படும் ஒரு சிறந்த பணியாகவே சாலைப் போக்குவரத்து உள்ளது. தனியாரின் ஊக்கத்திற்கும் முயற்சிக்கும் முதன்மையிடம் அளிக்கப்பட்டுள்ள நாடுகள் பலவற்றிலும், சாலைப் போக்குவரத்துப் பணியை அந்த நாட்டு அரசும் ஊராட்சி மன்றங்களும் பெரும்பாலும் மேற்கொண்டு செயல்படுத்தி வருகின்றன. நம் நாட்டிலும்கூட, பல மாநில அரசுகள் சாலைப் போக்குவரத்தினை மிகப் பெருமளவிற்கு நாட்டுடைமையாக்கியுள்ளன. மக்கள் தொகை மிக நெருக்கமாகவும், நல்லதொரு சாலை அமைப்பைக் கொண்டதாகவும் உள்ள தமிழகத்தைப் போன்றதொரு மாநிலத்தில் நெடுந்தொலை பஸ் போக்குவரத்து, அரசிற்கு வருமானத்தை ஈட்டித் தரும் முக்கிய ஆதாரமாயிருந்திருக்கவேண்டும். ஆனால், இப்போது நாம் ஆராயத் தேவையற்ற சில காரணங்களுக்காக, சாலைப் போக்குவரத்துப் பணியை நாட்டுடைமையாக்குவதற்கு முனைப்பாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. வரியில்லா வருமான இனங்களைப் (Non-tax Revenues) பெருக்குவதன் மூலமாகவே மக்களின் வரிச் சுமைகளை நியாயமான எல்லைக்குள் நிற்குமாறு செய்து, வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு மிக அவசியமாகத் தேவைப்படும் நிதி வசதிகளை மேலும் திரட்ட முடியுமென இன்றைய அரசு கருதுகிறது. எனவே, 75 மைல்களுக்கும் அதற்கு மேலும் உள்ள பஸ்

வழித் தடங்களனைத்தையும் தமிழக அரசு போக்குவரத்துத் துறை மேற்கொள்ளவேண்டுமென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்த பஸ் வழித் தடங்களின் தற்போதைய அனுமதிச் சீட்டுகள் முடிவடையும் தருணத்தில் அவற்றை அரசு மேற்கொள்ளும். தவிர சென்னை மாநகரிலிருந்து தொடங்குகின்ற, அல்லது முடிவுறுகின்ற வழித் தடங்கள் (Routes) அனைத்தையும் தற்போதைய பஸ் வழித்தட அனுமதிச் சீட்டுகள் முடிவடைந்தவுடன் நாட்டுடைமையாக்க வேண்டுமென்றும் அரசுகருதியுள்ளது. அன்றியும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் எல்லைகளைத் தொடுகின்ற வழித்தடங்கள் அனைத்தையும், அந்தந்த பஸ் முதலாளிகளின் அனுமதிச் சீட்டுகள் முடிவடையும்போது படிப் படியாக மேற்கொள்வதன்மூலம் அங்கு பஸ் போக்குவரத்தினை நாட்டுடைமை யாக்குவதில் முழுமை காண அரசு கருதுகின்றது. இம் மூன்று வகை வழித் தடங்களது வளர்ச்சியும், இனி அரசின் தனிப் பொறுப்பாக இருக்கும். நடப்பு ஆண்டினைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழக அரசு போக்குவரத்துத் துறைக்கு வகை செய்யப் படும் மூலதன முதலீடான சுமார் இரண்டரைக் கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கத்தைக் கொண்டு இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்திவிட முடியும்.

14. அரசின் இப் பெருங் கொள்கைகளில் சிலவற்றைச் செயல்படுத்துவதற்குத் தேவைப்படும் நிதி வசதிகளை, உள்ள நிலையை அடிப்படையாகக்கொண்டு முழு அளவிற்கும் நிதி வகை செய்யுங்கால், நமது திட்டத்தில் இணைந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் வளர்ச்சித் திட்ட வேலைகளின் விரைவிற்குச் சிறிதும் சுணக்கம் ஏற்படாதிருக்கவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீதான எனது உரையில் நான்காம் திட்ட வரைவினை அரசு ஆராய்ந்து அந்தந்த திட்ட வேலைகளின் முறைவைப்புகளில் (Priorities) ஏற்றச் சரிக்கட்டல்களைச் செய்யுமென குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆனால் வருந்தத்தக்கவாறு, நான்காம் திட்டத்தை இறுதி செய்யும் முயற்சி

ஏற்கனவே ஓராண்டுக்குமேல் தாமதமடைந்துவிட்டது. அது இன்னும் தேசீய அளவில் நிறைவெய்தாமையால் தேசீயத் திட்டத்திற்கிணக்கமாகவும், அத் திட்டத்தில் பகுதியாக மத்திய அரசு நமக்கு வழங்கக்கூடிய நிதி வசதிகளையொட்டியும், நான்காம் திட்டத்தைத் திருத்தியமைக்கும் பணியை நாம் மேற்கொள்ள இயலவில்லை. நான்காம் திட்டத்தை முடிவாகத் தயாரிக்கும் பணி அக்டோபர் திங்கள் வாக்கிலாவது நிறைவெய்துமென நம்புகிறேன். அப்போதுதான், நீண்ட காலத் திட்டம் ஒன்றுடன் இணைந்த பகுதியாக, நிலையான அடிப்படையில் அடுத்த ஆண்டுக்குரிய திட்டத்தைச் செவ்வனே நாம் தயாரிக்க முடியும். நாம் இப்போது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கட்டுக்கோப்பிற்குள் இயங்குவதாகக் கருதப் பட்டாலும், குறுகிய வரம்புள்ள சில நோக்கங்களைக் கொண்ட ஆண்டுத் திட்டங்களை மட்டுமே கடந்த இரு ஆண்டுகளாகத் தீட்டிவருகிறோம். ஆண்டுத் திட்டங் களைக்கூட உறுதியான அடிப்படையில் தயாரிக்க இயல வில்லை. மாநிலத் திட்டங்களின் குறைந்த அளவுத் தேவைகளைச் சரிவர உய்த்துணர்ந்து, அவற்றிற்குத் தேவைப்படும் நிதி வசதிகளை ஒரே தடவையில் ஒதுக்க மத்திய அரசு முன்வராததே இதற்குக் காரணமாகும். மாநிலத் திட்டங்களுக்குரிய மத்திய அரசின் உதவி முதலில் மிகக் குறைந்த அளவில் நிச்சயிக்கப்பட்டு, பின்னுல் மாநில அரசுகளின் தவிர்க்க முடியாத பொறுப் புக்களையொட்டி, அதைவிடச் சற்றுக் கூட்டி உறுதி செய்யப்படுகிறது. இதனுல் உரிய அளவிற்கு, நிலையான அடிப்படையில் திட்டமிடுவது மிகக் கடினமாகி விடுகிறது.

15. இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்துடன், 75·78 கோடி ரூபாய் அளவில் அமைந்த இடைக்காலத் திட்டம் ஒன்றையும் அவையின் முன் வைத்தோம். 1966—67-ல் நாம் செய்த செலவின் அளவோடு ஒப்பிடும் போது இது பெருமளவுக்குக் குறைந்ததுதான். எனினும், இப்போது நிறைவேற்றப்பட்டுவரும் திட்ட வேலைகளின் தேவைகளைக் குறித்தும், இன்றியமையாத

சில புதிய திட்ட வேலைகள் குறித்தும் ஆய்வு செய்து, திட்ட அளவை இப்போது 85·28 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியுள்ளோம். கடந்த நவம்பர் திங்களில் தமிழக அரசு திட்டக் குழுவுடன் நடத்திய விவாதங்களின் பயனாக, திட்டக் குழு தற்காலிக இசைவு அளித்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மொத்த அளவான 564 கோடி ரூபாயுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், மேற்சொன்ன ஆண்டுத் திட்ட அளவு சற்றுக் குறைவாகவே தோன்றும். வேளாண்மை உற்பத்தி போன்ற இன்றியமையாத சில துறைகளில் நமது தேவைகள் பெரும் அளவில் இருப்பினும், நமது நிர்வாக இயந்திரம் இதைவிட மிகப் பெரிய திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு முற்றிலும் ஆயத்தமாயிருப்பினும், நமது பொருளாதாரத்தின் இடர்மிகுந்த சூழ்நிலைகளையும், மாநிலத் திட்டங் களுக்குரிய மத்திய உதவி பெரிதும் குறைக்கப் பட்டிருப்பதையும் கருத்திற்கொண்டு, இயன்றவரை கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளோம். ஆயினும், கடந்த ஆண்டுத் திட்டத்திற்கெனச் செய்த நிதியொதுக்கத்தைவிட, இவ்வாண்டு கூடுதலாக நிதி யொதுக்கம் செய்ய முடிந்த ஒரு சில மாநிலங்களிலே தமிழகமும் ஒன்று என்பதை அறிய, இப் பேரவையின் மாண்புமிக்க உறுப்பினர்கள் பெருமகிழ்ச்சி அடை வார்கள் என நான் நம்புகிறேன். இத்துடன் அரசு, நடப்பு ஆண்டுக்குரிய திட்டத்தை வகுக்கையில், நமது பொருளாதாரத்தில் இயங்கிவரும் பணவீக்கச் சக்தி களையும் எண்ணத்தில் இருத்தி, விரைந்து பயனளிக்கும் திட்டங்களில் தனது நாட்டம் முழுவதையும் செலுத்த முற்பட்டுள்ளது. சிறு பாசனத் திட்டங்களின் துணை கொண்டும், அதிக விளைச்சலைத்தரும் புதிய ரக விதை களைப் பெருக்குவதன் மூலமும், போதிய உர வகைகளை உரிய காலத்தில் வழங்குவதன் வாயிலாகவும் வேளாண் மையைப் பெருக்குவதில் அதிக நாட்டம் செலுத்தப் பட்டிருக்கிறது. நமது நிதி வசதிகளை உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காகக் கட்டிக்காக்கவேண்டி, கட்டிட வேலைகளில் செய்யப்படும் முதலீடுகளைப் பெரிதும் குறைத்துக்கொண்டுள்ளோம். வழக்கம்போல் பாசனமு

மின்சாரத் திட்டங்களுக்குப் பெரிதும் முதன்மை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இரு துறைகளுக்குமான மொத்த முதலீடுகள், ஆண்டுத் திட்டத்தில் 40 சத வீதமாகும். இத் திட்டங்களை விரைவில் முடிப்பதற்காக நாம் இவற்றிற்குத் தந்துள்ள சிறப்பும் இதன்மூலம் ஓரளவிற்கு எதிரொளிப்பதை நன்கு காணலாம். சமூகப் பணிகளின்கீழ் நமது தேவைகள் எண்ணற்றவை. நடப்பு ஆண்டைப் போன்ற இடர் மிகுந்த ஓராண்டில், சமூகப் பணிகளைப் பெருக்க வேண்டுவது குறித்து மக்களின் அவாவினையும் தேவைகளையும் முற்றிலும் நிறைவேற்ற இயலாத நிலையில் உள்ளோம். இருப்பினும் கல்வி, மருத்துவம், பொதுச் சுகாதாரம், தூநீர் வழங்கல் போன்ற வசதிகளைப் பெருக்கும் திட்டங்களைத்தான் பொதுமக்கள் பொருள் நிறைந்த திட்டங்களாகப் போற்றுவார்கள் என்பதை நாங்கள் முற்றிலும் உணர்ந்து, இத் துறைகளில் இயன்ற வரை பெருமளவிற்கு வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு வகை செய்ய முற்பட்டிருக்கிறோம். இப்போது திட்டத்தின் முக்கியமான சில வளர்ச்சித் தலைப்புகளின்கீழ் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள நிதியளவுகளைப் பற்றியும், அவற்றின் வாயிலாக எய்தக் கருதியுள்ள குறிக்கோள்களைப் பற்றியும் நான் சுருங்கக்கூற விரும்புகிறேன்.

16. நடப்பு ஆண்டுக்குரிய திட்டத்தை உருவாக்கும் பொழுது, வேளாண்மை உற்பத்தி குறித்த திட்டங்களே நமது நிதி வசதியின் முதல் பொறுப்பாக விளங்கும் என்பது வெள்ளிடைமலை. தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின்போது, நாட்டின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு, வேளாண்மைத் துறையின் வலிவே அடிப்படையானது என்ற பேருண்மையை உணர்ந்து செயல்படாததாலேயே, இன்றைய நலிவுகள் நெளிகின்றன என்று விற்பன்னர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர் என்பதையும், திட்டங்களை நடாத்தியவர்களும் தவற்றினை ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர் என்பதையும் பேரவையினர் அறிவர் என்று கருதுகிறேன். மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நமது மாநிலத்தில் துவக்கி

நடத்திய போது, அன்றைய அரசினர், 53 இலட்சம் டன்னாக இருக்கும் உணவு உற்பத்தி, 70 இலட்சம் டன் அளவுக்கு உயரும் என்ற இனிப்பான நம்பிக்கையைத் தெரிவித்தனர். அதன்படி செம்மையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, உணவு உற்பத்தி வளர்ச்சி அடைந்திருப்பின், இன்றைய இன்னல் எழ நியாயமில்லை. ஆனால், 1965—66-ல் 52·59 இலட்சம் டன் அளவே உற்பத்தி ஆயிற்று. மூன்றும் திட்டம் முடிவடைந்து நான்காம் திட்டத்தில் அடி எடுத்து வைக்கும்போது, உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த மட்டில், புறப்பட்ட இடத்திலேயே இருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்நிலையில், நாம் வளர்ந்துவரும் நமது மக்கள் தொகையினரின் குறைந்த அளவு ஊட்டச் சத்துத் தேவைகளையேனும் நிறைவு செய்யும் முறையிலும், உணவு தானிய விலைவாசிகளை நியாயமான வரையறைகளுக்குள் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்கிற நமது குறிக்கோள் நிறைவேறும் வகையிலும் மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்கியே ஆகவேண்டும். திட்ட இறுதிக்குள் உயரிய உற்பத்தி இலக்குகளை அடைவதைவிட, விரைந்து பலன் தரும் திட்டங்களில் அதிக நாட்டம் செலுத்தி ஆர்வத்தோடு உற்பத்தியைக் கணிசமாக நடப்பாண்டில் உயர்த்துவதே இன்றியமையாததாகும். இந்த ஆண்டில் வேளாண்மை உற்பத்தி எந்த அளவில் குவிந்து-உயர்ந்து நிற்கிறதோ அதையொட்டியே நான்காம் திட்டத்தின் வெற்றி அமையும்.

17. மிகுபயன் தரும் (High Yielding) விதைகளைப் பயன்படுத்தும் நிலப்பரப்பை எவ்வளவு விரிவாக்க முடியுமோ, அவ்வளவு விரிவாக்கி, உற்பத்தி அளவைப் பெருக்குவதே நடப்பு ஆண்டில் நமது வேளாண்மைத் திட்டத்தின் சிறப்புக் கூறாக அமையும். நமது மாநிலத்தில் 13·5 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களில் ADT-27 நெல் ரகத்தைப் பயிரிடுவதோடு, CO-25, CO-29 நெல் ரகங்கள் கலப்பினச் சோளம் CSH-I, கலப்பினக் கம்பு HB-I, போன்ற புதிய ரகங்கள் அதிக நிலப்பரப்பில் பயிரிடப்படும். மொத்தத்தில், மிகுபயன் தரும் புதிய வித்துக்களைக் கொண்டு பயிரிடும் திட்டம் 17·4 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களில் நிறைவேற்றப்படும். கடந்த ஆண்டு,

இத்தகைய புதிய ரகங்களைக் கொண்டு பயிரிடப்பட்ட நிலப்பரப்பு 5·27 லட்சம் ஏக்கர் என்பதைக் காணும் போது, இந்த ஆண்டு இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு இதிலே முன்னேற்றம் பெறத் திட்டமிடுகிறது என்பதை உணரலாம். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் '' பயிர் முறையில் '' (Cropping Pattern) அரசு செய்யக் கருதியுள்ள மாற்றத்தின் காரணமாக, மிகுபயன் தரும் விதைகளைக் கொண்டு பல லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் பயிரிட முடியும். வழக்கமாக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 3·2 லட்சம் ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் மட்டுமே குறுவைப் பயிர் சாகுபடி செய்யப்படுகின்றது. அதையடுத்து இரண்டாவது பயிராக தாளடிப் பயிர் விளைவிக்கப் படுகிறது. பாசன வசதியுள்ள எஞ்சிய 9 லட்சம் ஏக்கருக்கும் மேற்பட்ட நிலப்பரப்பில், சம்பாப் பயிர் ஒரு போகமே பயிரிடப்படுகிறது. இப்போது நிறை வேற்றக்கூடியதென நாம் கருதும் புதிய பயிர் முறையின்படி சுமார் 3·2 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் குறுவைப் பயிரும், அதையடுத்து தாளடிப் பயிரும் வழக்கம்போல் விளைவிக்கப்படும். வழக்கமான சம்பாப் பயிர் விளையும் 9 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில், 3 லட்சம் ஏக்கர் தொடர்ந்து ஒரு போக நிலமாகவே இருந்து வரும். ஏனைய 6 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் ADT-27 நெற்பயிர், முதற் பயிராக விளைவிக்கப்படும். இதை அறுவடை செய்த பின்னர், ASD-5, CO-32 நெல் ரகங்கள் 4 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் இரண்டாவது பயிராகப் பயிரிடப்படும். காவிரிக் கழிமுகத்தில் பயிர் முறையில் செய்யக் கருதியுள்ள இம் மாறுதல், இப்போது ஒரு போகம் மட்டுமே விளைவிக்கப்படும் நிலங்களில் இருபோகப் பயிர்களை விளைவிக்க நாம் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியின் முடிமணியாக அமைந்து நமது உணவு உற்பத்தித் துறையில் புதியதோர் ஒளித் திருப்பத்தை உண்டாக்கும் என்பதில், மிகைப் படக்கூறல் எதுவுமில்லை. புதிய பயிர் முறைகளில் மேன்மேலும் உற்சாகம் காட்டிவரும் தஞ்சை மாவட்ட உழவர் பெருமக்கள், இந்த திட்டத்தை வெற்றியோடு

செயல்படுத்துவதற்குத் தேவையான எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வார்கள் என்பதிலும் அரசுக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் உழவர்களுக்கு முழு ஒத்துழைப்பு நல்கும் வண்ணம், நமது வேளாண்மை வளர்ச்சிப் பணியாளர்களையும் ஆயத்தப்படுத்தி வருகிறோம்.

18. தஞ்சாவூர் கழிமுகப் பகுதியில் உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நமது திட்டம், இறைவைப் பாசனத்திற்கு வேண்டிய மின்சார வசதியை நீட்டித் தருவதில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றக் குறைவால் பெரிதும் தடைப்பட்டுள்ளது. ஆதாய நோக்கத்தையே பெரிதும் கொண்ட தனிப்பட்ட மின்சாரம் வழங்கும் உரிமை பெற்றவர்களின் பொறுப்பில் இம் மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதி உள்ளதால், வேளாண்மைப் பணிகளுக்காக மின்சார வசதியை விரிவாக்குவதில் அவர்கள் ஆர்வமுடையவர்களாய் இல்லை. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மின்சாரம் வழங்க உரிமை பெற்றவர்களுக்குக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலம், கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதியைப் பெருக்குவதற்காக அரசு மிகவும் முயன்று வந்துள்ளது. ஆனால், இதுவரை கண்டுள்ள முன்னேற்றம் கணிசமானதாக இல்லை. உணவு உற்பத்தியின் பொருட்டு, வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கும், கிணறுகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்கும் அமைப்பை விரிவாக்கி, அதன் மூலம் இருபோகம் விளைவித்தலைப் பெருக்க, மாபெருந்திட்டமொன்றை மேற்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாதது என்பதை அரசு உணருகிறது. எனவே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் இயங்கி வருகின்ற கும்பகோணம் மின்சார வழங்கு உரிமம், 1930, நாகைப்பட்டினம் மின்சார வழங்கு உரிமம் 1933, மாயவரம்-மன்னார்குடி-திருவாரூர் மின்சார வழங்கு உரிமம் 1933, ஆகிய மூன்று தனிப்பட்டோர் உரிமங்களையும், கால தாமதம் ஏதுமின்றி, மேற்கொள்ளவேண்டுமென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இம் முடிவிற்கிணங்க, தமிழக அரசினால், 1954 தமிழக மின்சாரம் வழங்கும் நிறுவனங்களைக் கைவசமாக்கும் சட்டம் 4(1)-வது பிரிவின்கீழ், ஓர்

அறிவிப்பு வெளியிடப்படும். உரிமம் பெற்றவர்களுக்கு அடுத்த நிதி ஆண்டில்தான் இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்க வேண்டி வருமாதலால், நடப்பு ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கத்திற்கான வகை ஏதும் செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லை.

19. மாநில அரசு மிகுந்த அக்கறையுடன் திறமைமிக்க அதிகாரிகள் தீட்டித்தரும் திட்டத்தின் மூலம் உணவு உற்பத்தியை நாம் விரும்பும் அளவுக்குப் பெருக்க முனையும்போது, அத் திட்டத்தின் வெற்றிக்கு இன்றியமையாத இரசாயன உரம் வழங்குவதில், மத்திய அரசு முழு அளவு ஒத்துழைக்க வேண்டியது தேவையாகும். ஆனால், இரசாயன உர வகைகள் வழங்குவதில் ஏற்பட்டுள்ள கடும் பற்றுக் குறைதான் பெருந்தடையாக இருந்து வந்துள்ளது. மத்திய அரசு நமது மாநில அரசின் தேவை அளவு அறிந்து உரம் ஒதுக்குவதில்லை. ஒதுக்கிய அளவு முழுவதையும் கூடத் தருவதில்லை என்பதை பேரவையினர் நன்கு அறிவர். 1964–65-ல், நைட்ரஜன் உர வகைகள் 95 ஆயிரம் டன் நமக்குத் தேவைப்பட்டிருக்க (அல்லது அம்மோனியம் சல்பேட் உர வகைகள் 4·95 லட்சம் டன் நமக்குத் தேவைப்பட்டிருக்க), 70 ஆயிரம் டன் நைட்ரஜன் உரங்களை மட்டுமே (அல்லது 3·5 லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட் உரங்களை மட்டுமே) நாம் பெற்றோம். மீண்டும், 1965–66-ல், 1·16 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் (அல்லது 5·80 லட்சம் டன் அம்மோனியம் சல்பேட்) உர வகைகள் நமக்கு வேண்டிய அளவு என்று மதிப்பிட்டதற்கு மாறாக, 55 ஆயிரம் டன் நைட்ரஜன் (அல்லது 2·75 லட்சம் டன் அம்மோனியம் சல்பேட்) உர வகைகளை மட்டுமே நாம் பெற முடிந்தது. 1966–67-ல் நமது நைட்ரஜன் உரத் தேவை 1·35 லட்சம் டன் (அல்லது 6·75 லட்சம் டன் அம்மோனியம் சல்பேட்) அளவில் இருக்க, 72 ஆயிரம் டன் நைட்ரஜன் (அல்லது 3·6 லட்சம் டன் அம்மோனியம் சல்பேட்) உர வகைகள் மட்டுமே நமக்கு ஒதுக்கப்பட்டன. நடப்பாண்டில் 1·63 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரங்களேனும் அல்லது 8·15 லட்சம் டன் அம்மோனியம் சல்பேட்

உரங்களேனும் நமக்குத் தேவைப்படும். இதற்கு எதிராக 83 ஆயிரம் டன் நைட்ரஜன் உரங்கள் மட்டுமே அல்லது 4·10 லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட் உரங்கள் மட்டுமே இந்திய அரசு ஒதுக்கக் கருதியுள்ளது. அதாவது, நமது உரத் தேவையில் ஏறக்குறைய பாதி யளவுக்கே வழங்குவதாக மத்திய அரசு கூறியுள்ளது. நாட்டின் நலிவு போக்க ஒரேவழி உணவு உற்பத்திப் பெருக்கமே என்ற நல்லுரையைக் கூறிடும் மத்திய அரசு, அதற்கான திட்டத்தை மாநில அரசு முனைந்து மேற்கொள்ளும்போது, உரம் வழங்குவதில் இப் போக்கினில் இருப்பது காண, விந்தை நிரம்பிய வேதனை அடைகின்றோம். இவ்வாறு, பெரிதும் தேவைப்படுகிற உர வகைகளில் எஞ்சிய அளவையும் நாம் பெறுவோமென்ற நம்பிக்கையின்மீதே நமது திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. மிகு பயன் வித்துக்கள் திட்டத்தை, உர வகைகள் வழங்கு வதன் மூலம் முற்றிலும் ஆதரிப்பதாக இந்திய அரசு நமக்கு உறுதியளித்துள்ளது. எனினும், நமக்குத் தேவைப்படும் உரங்கள் முழுவதையுமோ, அல்லது ஏறத் தாழ அதற்கு நிகராகவோ உள்ள அளவிற்கு வழங்கும் வகையிலே நமக்கு உறுதியளிக்க வேண்டுமென்று விழைகிறோம். நமது மாநில உழவர் பெருமக்கள் முற்போக்கு எண்ணமுடையவர்கள். தூண்டாமணி விளக்குப் போன்றவர்கள். ஆதலால், உர வகைகளை இன்னும் அதிக அளவில் பயன்படுத்துமாறு அவர்களைத் தூண்டுவதற்கு சிறப்பான முயற்சிகள் எதையும் மேற் கொள்ள வேண்டிய தேவையில்லை. முனைப்பான பயிர் விளைச்சல் திட்டங்கள் இனிதே நிறைவேறும் வகையில், உரிய காலத்தில் போதிய அளவுக்கு உர வகைகளை வழங்க வேண்டிய இன்றியமையாத் தேவையை உணர்ந்து, நமது வேண்டுகோளுக்கு மத்திய அரசு முற்றிலும் செவி சாய்க்குமென நம்புகிறோம்.

20. நடப்பு ஆண்டிற்குரிய நமது திட்டத்தைத் தயாரிக்கையில், சிறு பாசனத் திட்டங்களின் சிறப்பினைப் பற்றியும் நாம் நன்கு உணர்ந்துள்ளோம். ஏரிகளையும் ஏனைய சிறு பாசன ஆதாரங்களையும் புதுப்பிப்பதோடு

கூடவே, கிணறுகள், துளைக் கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் ஆகிய இவற்றைத் தோண்டுவதிலும், இன்று கடைப் பிடித்துள்ள விரைவு சிறிதும் நெகிழாமல் அரசு பார்த்துக் கொள்ளும். இறைவைப் பாசனத்திற்கு கூடுதல் மின்சார வசதி அளிப்பதன் வாயிலாக, இத் திட்டத்திற்கு மேலும் ஆக்கம் அளிக்கப்படும். கிணறுகள் தோண்ட கடன்கள் வழங்குவதற்கென சமுதாய வளர்ச்சித் தலைப்பிலிருந்து ஒதுக்கப்படும் 233 லட்சம் ரூபாயும், மத்திய நில அடமான வங்கியின் கடன் பத்திரங்களில் அரசு முதலீடு செய்யப்படக்கூடிய தொகையான 1 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாயும் சேர்த்து, நடப்பு ஆண்டில் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காக 11 கோடியே 69 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படும். கிராம மின்சாரத் திட்டத்திற்காக, இடைக்காலத் திட்டத்தில் வகை செய்திருந்த 4 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கத்தை, 6 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இப்போது உயர்த்தியுள்ளோம். இன்றைய சூழ்நிலையில் தேவைப் படுவதைவிடக் குறைந்த அளவுக்கே, இவ்வாண்டில் திட்டத்தின்கீழ் தொகையொதுக்கப்பட்டுள்ளதை அரசு உணர்ந்துள்ளது. ஒருபோக நன்செய் நிலங்களை இருபோக வயல்களாக மாற்றுவதற்கான ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது குறித்து, அறிக்கை ஒன்று அனுப்புமாறு உணவு உற்பத்தி ஆணையரை கேட்டிருந்தோம். சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்குக் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, குறுகிய காலப் பயிரின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளைப் பற்றி அவர் தமது அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளார். நான்காம் திட்டக்காலத்தில் 62,500 கிணறுகள் தோண்டுவதாக முதலில் திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால், உணவு உற்பத்தி ஆணையர் தமது அறிக்கையில் $1\frac{1}{2}$ லட்சம் கிணறுகளுக்கு மேல் தோண்ட வேண்டுமென்று கருது கிறார். இவ்வாறே 8,300 தனியார் குழாய்க் கிணறு களுக்குப் பதிலாக, 11,250 கிணறுகளைத் தோண்ட வேண்டுமென்றும், பொதுத் துறையில் 50 குழாய்க் கிணறுகளுக்குப் பதிலாக 500 கிணறுகள் தோண்ட வகை செய்யப்படவேண்டுமென்றும் அவர் கருதுகிறார்.

இங்ஙனமே, வடிமுனைக்குழாய் கிணறுகள் திட்டத்தையும், எண்ணெய்ப் பொறிகள், மின்சார விசையேற்றங்கள் இவற்றை வழங்கும் திட்டத்தையும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென பரிவுரை கூறியுள்ளார். திட்டத்தில் வகை செய்திருக்கிற தொகைகளுக்குமேல், நடப்பு ஆண்டில் ஏறக்குறைய 20 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு முதலீடு செய்திடின், மாநிலத்தின் உணவு உற்பத்தியும், அதன் விளைவாகக் கிடைத்திடும் வளமும் மகிழத்தக்க அளவினதாக்கும் என்பது உறுதி. ஆனால், இம் மாபெரும் திட்டத்தை, மாநில அரசு வரையறைக்குட்பட்ட தனது நிதி வசதியைக் கொண்டு செயல்படுத்த இயலாது என்பது வெளிப்படை. சிறு பாசனத் திட்டத்தின் சிறப் பியல்பையும், பயன் அளிக்கும் பெற்றியையும் உணர்ந்து, பெருமளவில் நிதி உதவியளித்து மாநில அரசின் இத் திட்டத்தை ஆதரிக்க இந்திய அரசு முன்வருமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதற்கான சிறப்பு ஏற்பாடுகளை உரு வாக்குவது குறித்து ஆர்வமுடன் தொடர்ந்து ஆவன செய்வோம்.

21. உழவர்களின் தேவை அறிந்து, எளிய முறையில், உரிய காலத்தில், கடனுதவி தந்திடும் அமைப்புகளும் அரசு வகுத்துள்ள ஏற்பாடுகளும் ஏற்கனவே பல உள்ளன என்றாலும், மற்றுமோர் புதிய அமைப்பு ஏற்படுவது, உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குத் துணை அளிக்கும் என்ற நோக்கத்துடன் " வேளாண்மை வளர்ச்சி அமைப்பு " என்ற நிறுவனம் அமைத்திடின் அதனிடம் 10 கோடி ரூபாய் வரை தந்திட இயலும் என்று அமெரிக்க ஃபோர்டு (Ford) அறநிலையத்தார் தெரிவித்துள்ள கருத்து குறித்து அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. புதுக்கோட்டைப் பகுதியில், குடுமியாமலை என்ற இடத்தில் 3,500 ஏக்கர் பரப்பளவு உள்ள இடம், ஒரு முதல் தரமான விவசாயப் பண்ணையாவதற்கான கூறுகள் நிரம்ப உள்ளன, என்பது பற்றி சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கண்டறியப்பட்ட தெனினும், மேற்கொண்டு செயல்முறை எதுவும் வகுக்கப்படவில்லை. இவ்வரசு, இத் திட்டத்தை செயல் படுத்த ஆர்வம் கொண்டுள்ளதுடன், ரஷ்ய உடன்

உழைப்பு திட்டம் கிடைத்திடுவதற்கான வழிவகையினை ஆராய்ந்திடத் தீர்மானித்திருக்கிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில், இந்திய-ஜெர்மன் கூட்டு முயற்சியாக, உருளைக்கிழங்கு உற்பத்திச் சீரமைப்புத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு, அது குறித்த செயல் முறைகள் வகுக்கப் பட்டுள்ளன.

22. பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்திற்காகவும், ஏனைய நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களுக்காகவும், போதிய நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மணிமுக்தா நதித் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிற வேகத்தை ஒட்டி, நடப்பு ஆண்டில் அதற்குரிய முதலீடு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இன்னும் வேலை தொடங்கவிருக்கும் கடாணு, இராமநதித் திட்டங்கள், வைகைக் கால்வாய்களைப் புதுப்பிக்கும் திட்டம் போன்ற புதிய திட்டங்களுக்கும் சிறிய அளவில் ஒதுக்கங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. நிதி வசதி கிட்டும் நிலையையும், செலவின் விரைவுப் போக்கினையும் ஒட்டி, இந்த நிதி ஒதுக்கங்கள் பின்னர் உயர்த்தப்படும். நடப்பு ஆண்டில் நிதி நிலைமையில் ஏற்பட்டுள்ள கடுமையான இறுக்கத்தின் காரணத்தால், புதிய பாசனத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதற்குமுன், ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் திட்டங்களை முடிக்கவேண்டு மென்று திட்டக் குழுவும் வற்புறுத்தி வந்துள்ளதைக் கருத்தில் கொண்டும், நடப்பு ஆண்டில் நிதி நிலைமையில் ஏற்பட்டுள்ள கடுமையான இறுக்கத்தைக் கணக்கில் கொண்டும் செயல்முறை வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

23. மின்சார உற்பத்தி-அனுப்பல்-வழங்கல் இவை குறித்த திட்டங்களுக்காக, 30 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய், அல்லது நடப்பு ஆண்டிற்கென திட்ட அளவில் 35 சத வீதம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது நிறை வேற்றப்பட்டுவரும் மிக முக்கிய திட்டமான எண்ணூர் அனல் மின்சாரத் திட்டத்திற்கு ஏறக்குறைய 10 கோடி ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு நீர் மின்சாரத் திட்டத்திற்கு 3 கோடியே 10 லட்சம் ரூபாயும், கோதையாறு நீர் மின்சாரத் திட்டத் திற்கென 3 கோடியே 81 லட்சம் ரூபாயும், '' பேசின்

பிரிட்ஜ் '' அனல் மின்சாரத் திட்டத்திற்காக 1 கோடியே 75 லட்சம் ரூபாயும் இவ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி வகை செய்யப்பட்டுள்ள சிறப்பான ஏனைய இனங்களாகும். நடப்பு ஆண்டில் நிறைவு பெறும் வேலைகளின்மூலம் தமிழக மின்சார இணைப்பின் (Madras Grid) உற்பத்தித்திறன், 160 மெகாவாட் அளவிற்கு உயரும் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

24. நமது பொருளாதாரத்தின் இன்றைய நிலையில், தொழில் துறையில் பற்பல புதிய திட்டங்களைத் தொடங்குவதைவிட, ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் திட்டங்களைச் சீர் செய்வதே நலம் பயக்கும் செயலாகும். இவ்வித சூழ்நிலையில் திட்டத்தில் தொழில்களுக்காகச் செய்துள்ள முதலீட்டினை, 1966—67-ன் திருத்த மதிப்பீடான 5·99 கோடி ரூபாயிலிருந்து, 7 கோடி ரூபாய்க்கு இப்போது உயர்த்தியிருப்பதற்கு விளக்கம் சிறிது தேவைப்படுகிறது. இவ்வுயர்வு, பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்களின்கீழ் நாம் மேற்கொண்டுள்ள இரு பெரிய திட்டங்களான ராஜபாளையம் சிமெண்ட் தொழிற்சாலைத் திட்டம், அரக்கோணம் தொடர் வார்ப்படத் தொழிற்சாலைத் திட்டம் (Continuous Casting Plant) ஆகியவற்றின் தேவைகளையே எதிரொளிக்கிறது. ராஜபாளையம் சிமெண்ட் தொழிற்சாலைக்குத் தேவைப்படும் இயந்திரங்களை வரவழைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. கட்டிட வேலைகள், சுண்ணும்புக் கற்சுரங்க வேலைகள் இவற்றையும் மேற்கொண்டுள்ளோம். தொடர் வார்ப்படத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தமட்டில், ரஷ்யத் தொழில் உடனுழைப்பாளர்கள் (Soviet Collaborators) வழங்கியிருக்கும் திட்ட அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ள இயந்திரத் தேவைகளையும், நாணயமாற்று வீதம் குறைக்கப்பட்டதன் விளைவையும் கருத்தில் கொண்டு, இத் திட்டத்திற்கான திருத்த மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. ரஷ்யத் தொழில் உடனுழைப்பாளருடன் இத் திட்டம் குறித்த உடன்பாட்டில் இப்போதுதான் கையொப்பம் இட்டுள்ளோம். இது போன்றே, ருமேனிய நாட்டுக் கூட்டு முயற்சியின்

துணை பெற்று மற்றொரு பெரிய தொழிற் திட்டத்தைத் துவக்கும் முயற்சியில் அரசு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இது பற்றி, மத்திய அரசிடம் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தவிர, இவ்வாண்டுத் திட்டத்தில், மின்னணுத் (Electronic) தொழில்களுக்கும், மருந்துத் தொழிலுக்கும், அளவைக் கருவிகள் தயாரிக்கும் தொழில்களுக்கும், அவ்வத் தொழில்களுக்குரிய தொழிற்பேட்டைகளை (Functional Industrial Estates) நிறுவும் பணியைத் தொடங்கி வைக்கவும், நிதியொதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. நிலங்களைக் கைவசப்படுத்தி, வேண்டிய வசதிகளுடன் மேனிலைப்படுத்தி, அவற்றைத் தொழிலதிபர்களுக்கு ஒதுக்கும் திட்டத்துக்கென 25 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. சர்க்கரை ஆலைகளின் பங்கு மூலதனத்திற்கு உதவித் தொகை வழங்குவதற்கெனவும் தற்போதைய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் ரூ 20 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுதல் அளிக்கும் வகையில், நேரடியாக முதலீடு செய்வதற்கான வாய்ப்பு மாநிலத் திட்டத்தில் குறைவாகவே உள்ளது. நான்காம் திட்ட வரைவின் மொத்த அளவு ரூ 23,750 கோடியாயிருப்பினும், மாநிலத் திட்டங்கள் அனைத்திற்கும் சேர்ந்து தொழில் துறையில் ஒதுக்கக் கருதியிருந்த தொகை ரூ 178 கோடி ரூபாயாகும். ஆயினும், பெருந் தொழில்களுக்கும் சுரங்கத் தொழில்களுக்கும் மத்திய அரசுத் திட்டத்தில் வகை செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கம் 3,751 கோடி ரூபாயாகும். இப் பெரும் நிதி ஒதுக்கத்தை மாநிலங்களிடையே ஒரு சீரான-நேரான அடிப்படையில் வழங்கினாலொழிய, மண்டலத் தொழில் வளர்ச்சி சம நிலையில் அமைய முடியாது. மத்திய அரசு மேற்கொள்ளும் போக்கு காரணமாக, மாநிலங்களில் தொழில் வளர்ச்சியில் சம நிலை அமைய முடியாதிருப்பது குறித்து பொருளாதார விற்பன்னர்கள் பன்முறை இடித்துரைப்பினும், போக்கு மாற்றப்படாமலிருப்பது, இம் மாநில மக்கள் மனதில் இருந்து வரும் கசப்புணர்ச்சியை மேலும்

மூட்டி விடுவதாக இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில், மத்திய அரசுத்துறையின் தொழில் திட்டங்களுக்கான முதலீடுகள் ரூ 100 கோடிக்கும் குறைவாயிருக்கு மென்பது மிக்க வருத்தந்தரும் செய்தியாகும். இத் தொகை நமக்கு முற்றிலும் போதாது. மத்திய அரசு செய்யும் முதலீடுகளில் நியாயமான பங்கினைப் பெறு வதற்காகவே, நெய்வேலி-சேலம் உருக்காலையை நிறுவும் படி வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

25. இந்நாட்டிலும், நார்வே, ஜெர்மனி, ஜப்பான் போன்ற வெளிநாடுகளிலும் உள்ள தொழிற் துறை விற்பன்னர்களும், ஆராய்ச்சிக் கூடத்தினரும், சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம், மற்ற எந்தத் திட்டத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்திடினும், குறைந்த முதலீட்டில் நிறைந்த ஆதாயம் பெற்றிடத்தக்க நேர்த்தியான ஒன்றாகும் என்று வலியுறுத்தி பன்முறை கூறியிருப் பதையும், ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மத்திய அரசு சேலம் திட்டம் நிறைவேற்றி வைக்கப்படும் என்று வாக்களித்தபடி இருந்ததையும், மாநில அமைச்சர்கள் திட்டம் வந்திடுமோ வாராதோ என்ற ஐயப்பாடே வேண்டாம் என்று மக்களிடம் பன்முறை உறுதிகூறி இருப்பதையும் நினைவுபடுத்திக்கொண்டு, இப்போது இதுகுறித்து மத்திய அரசு, தயக்கமும் தடுமாற்றமும் கொண்ட முறையில் பேசி வருவதைப் பார்க்கும்போது, இம் மாநில மக்கள் வேதனை அடையாமலிருக்கமுடியாது.

26. சேலமா, விசாகையா, ஆஸ்பட்டா என்ற புதிய பிரச்சினையை சிக்கலுள்ளதாக்கி எடுத்துக் காட்டப்பட்ட போதுகூட, மாநிலத்துத் தலைவர்கள், மூன்று இடங் களிலும் இரும்பாலை துவக்க வசதி செய்திட முடியும் என்பதனை எடுத்துக் காட்டி, வழியும் கண்டறிந்து கூறினர். மிகுதியான மூலதனத்தை பொகாரோ எனும் ஒரே தொழில் அமைப்பில் கொட்டுவதைக் காட்டிலும், அதனை இம் மூன்று திட்டங்களையும் மேற்கொள்ளப் பயன்படுத்துவது முறையாக இருக்கும் என்பதையும்

கூறியுள்ளனர். திரு ம.பொ.சி. அவர்கள் தலைமையில், எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களையும் கொண்ட குழு, இந்தியப் பிரதமர் முன் இது குறித்து முறையிட்டுக் கொண்டதனையும் நினைவிற் கொள்ளவேண்டும். சேலம் இரும்பாலை துவக்குவதற்குத் தயக்கம் இருப்பதற்குக் காரணம், அன்னியச் செலாவணிச் சிக்கலே என்று மத்திய அரசு வாதாடி வந்துள்ளது. அன்னியச் செலாவணித் துறையிலே உள்ள சிக்கலையும் சிரமத்தையும் இந்த அரசு உணராமல் இல்லை. ஆனால், சேலம் திட்டத்தைப் பொருத்த வரையில், இந்த வாதம் பொருளற்றதாகும். ஏனெனில், இதற்குத் தேவைப் படும் அன்னியச் செலாவணிப் பகுதிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொள்ள ஜப்பான் தொழில் அமைப்பினர் தயாராக உள்ளனர் என்பதை, ஜப்பான் சென்று இதுகுறித்துக் கருத்தறிந்து வந்து முன்னாள் தொழில் அமைச்சர் திரு வெங்கடராமன் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். சின்னாட்களுக்குமுன், ஜப்பான் தொழில் அமைப்பு விற்பன்னர் சிலருடன் நான் பேசியபோது, இந்த நிலைமை மேலும் உறுதிப்பட்டிருப்பது தெரிந்தது. ஆகவே, அன்னியச் செலாவணிச் சிக்கலை, சேலம் திட்டத்தை விட்டுவிடுவதற்கோ, தள்ளிப் போடு வதற்கோ காரணமாகக் காட்டுவது முறையாகாது என்பதனை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

27. ஜப்பான் தொழில் அமைப்பினரின் உதவி கிடைத்திடினும், சேலம் திட்டத்திற்காக மேலும் பெருந் தொகை தேவைப்படும் ; இன்று மத்திய அரசின் நிதி நிலையில் இது கிடைப்பது கடினம் என்று காரணம் காட்டினும், இந்தத் திட்டத்தினை, மாநில அரசு மேற் கொண்டு நடத்த வேண்டும், இயலும் என்ற மக்கள் கருத்து வலுவடைந்து வந்திருக்கிறது. மாநில அரசு, சேலம் இரும்பாலை துவக்கிட அனுமதி கேட்டு அனுப்பிய மனு ஓராண்டுக்கு மேலாக மத்திய அரசிடம் முடங்கிக் கிடப்பது அறிந்து, மக்கள் மேலும் வேதனை அடைந் துள்ளனர்.

28. சேலம் இரும்பாலை குறித்து மத்திய அரசு தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வரும் போக்கினை, இம் மாநில மக்கள் இனியும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க இயலாத கட்டம் வந்துள்ளதை மத்திய அரசுக்குச் சுட்டிக் காட்டுவதுடன், இதுகுறித்து, திட்ட வட்டமான ஒரு முடிவினைத் தெரிவித்திட வேண்டிய கடமையி லிருந்தும் மத்திய அரசு தவறக்கூடாது என்பதனை எடுத்துக் காட்ட இப் பேரவையின் அனுமதியை வேண்டு கிறேன்.

29. சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்தை, ஜப்பானிய தொழில் அமைப்பினரின் துணையுடன் துவக்கி நடத்திட, மேற்கொள்ளவேண்டிய முறை பற்றி ஆய்ந்தறிய எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும், தொழிற்துறை விற்பன்னரும் கொண்ட ஒரு சிறப்புக் குழு அமைத் திடலாம் என்ற கருத்தும், தகுதியான காரணம் போது மான அளவுக்கு இருந்தும், மத்திய அரசு, சேலம் திட்டத்தைப் புறக்கணித்து வந்திடும் போக்கை மாற்றிட, கண்டனம், கிளர்ச்சி, பதவித் துறப்பு போன்ற முறைகளை உள்ளடக்கிய ‘‘ செயல் திட்டம் ’’, எல்லாக் கட்சியின் ஒத்துழைப்புடன் மேற்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தும் வலுப்பெற்று வருகிறது என்பதனையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அமைதியான அரசியல் மூலம் பெறவேண்டிய நீதியை, கிளர்ச்சி மூலம் பெற்றிடும் நிலை விரும்பத்தக்கதல்ல என்றாலும், இம் மாநிலத்தின் பொருளாதார மேம்பாட்டினை மேலானதாகக் கருத, அதற்காக எந்த இழப்புக்கும் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்ற உறுதி கொண்டோர் அனைவரையும், மத்திய அரசின் போக்கு, கிளர்ச்சிப் பாதைக்குத் துரத்துகிறது என்பதனையும் உணர்த்த விரும்புகிறேன்.

30. ஏறத்தாழ இதேவிதமான அச்சமும் ஐயப்பாடும் கப்பியுள்ள நிலையிலேயே, தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகத் திட்டமும் இருந்திடுவது நமது வருத்தத்தை அதிகமாக்குகிறது. சின்னாட்களுக்கு முன்பு இதுபற்றி, நெல்லை, மதுரை, இராமநாதபுரம் பகுதியிலுள்ள

5

வணிகப் பெருமக்கள், தமது கவலையை என்னிடம் தெரிவித்ததுடன், திட்டமிட்டபடி தூத்துக்குடி துறை முகம் வளப்படுத்தப்படுவதற்கு இந்த அரசு மேற் கொள்ளும் நடவடிக்கைகளுக்குத் தமது ஆதரவினை நல்குவதாகவும் தெரிவித்துள்ளனர். தமிழக தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான இந்த இரண்டு திட்டங் களையும், தேய்த்துவிடாமல், முழு அளவில் நிறை வேற்றிக் கொடுக்கும் பொறுப்பினை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வெண்டுமென்ற இம் முறையீட்டுக்கு, கட்சிக் கண்ணோட்டத்தைக் காட்டிலும் நாட்டின் பொது வளர்ச்சிக் கண்ணோட்டமே மேலானது என்ற பண்பினை உணர்ந்தோர் அனைவரும் துணை நிற்பர் என்று உறுதி யாக நம்புகிறேன்.

31. நடப்பு ஆண்டுத் திட்டத்தை வகுப்பதற் காகத் திட்டக் குழு வெளியிட்டுள்ள வழிகாட்டுக் கோடுகளின்படி (Guide lines) பார்த்தால், சமூகப் பணிக்குக்கொடுக்கப்பட்ட இடம் தாழ்ந்தே உள்ளது. இருப்பினும், இத் துறையில் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகளின் குறைந்த அளவுத் தேவைகளை, நடைமுறை நிலைமைக்கிணங்க கருத்திற் கொண்டுள்ளோம். சமூகப் பணிகளுக்கு, குறிப்பாக பொதுக் கல்வி, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் போன்ற பணிகளுக்குச் செய்துள்ள நிதியொதுக்கீடுகள், சென்ற ஆண்டைவிட கணிசமாய் உயர்ந்திருக்கும். பொறுப்பேற்ற செலவினம் (Committed expenditure) உட்பட, நடப்பு ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கல்விக்கு வகை செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கம் ஏறக்குறைய 54 கோடி ரூபாயாகும். இத் தொகை நமது மாநில வருவாயில் 25 சத விகிதமாகும். 6 முதல் 11 வயது, 11 முதல் 14 வயது, 14 முதல் 17 வயது ஆகிய இம் மூன்று முக்கிய வயதுத் தொகுதிகளில் உள்ள மாண வர்கள் பள்ளிகளில் கூடுதலாய்ச் சேர்வார்கள் என்பதைக் கருதி, இத் திட்டத்தில் கூடுதல் ஆசிரியர்களை அமர்த்துவ தற்கும் ஏனைய பிற வசதிகளுக்கும் வகைசெய்யப் பட்டுள்ளன. பள்ளிக் கட்டிடங்கள், கருவிப்

பொருள்கள், இவற்றில் போதிய வசதிகள் செய்து தருவதிலுள்ள பழந்தேக்கத்தை (back log) உளத்திற் கொண்டு, நடப்பு ஆண்டுத் திட்டத்தில் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கென ரூ 58 லட்சமும், பள்ளிகளில் ஆய்வுக் கூடங்கள், விஞ்ஞானக் கருவிகள் இவற்றை வகைசெய்து தருவதற்கென ரூ 86 லட்சமும் ஒதுக்கியுள்ளோம். கடந்த இரு ஆண்டுகளில் அரசு, கலைக் கல்லூரிகள் பலவற்றைத் திறந்துள்ளதால், இக் கல்லூரிகளுக்கான கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்காக ரூபாய் 37 லட்சம் வகைசெய்யவேண்டியுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் அரசு, மேலும் இரு கலைக் கல்லூரிகளைத் திறக்கவும், ஏற்கனவே புகுமுகக் கல்லூரி வகுப்புகளைத் தொடங்கியிருக்கிற கல்லூரிகளில் பட்டப் படிப்பு வகுப்புக்களைத் தொடங்கவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. தனியார் துறையினில், பச்சையப்பன் அற நிலையத்தார் காஞ்சீபுரத்தில் பெண்கள் கல்லூரி ஒன்றும், கடலூரில் மற்றொன்றும், சென்னையில் கலைக் கல்லூரி ஒன்றும் துவக்க ஏற்பாடு ஆகி உள்ளது. திருச்சி மாவட்டத்தில் புத்தனம்பட்டி நேரு பெருமகனார் பெயரிடப்பட்டுள்ள ஒரு கல்லூரியும் தொடங்கப்படுகிறது. சென்ற இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போது, புகுமுக வகுப்புவரை இலவசக் கல்வி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டதைக் குறித்து, வசதி யுள்ளோர்க்கும் இல்லோர்க்கும் இடையே வேறுபாடு ஒன்றைச் செய்தாகவேண்டுமென்றும், இத் துறையிலே நிதியொதுக்கத்துக்கு போட்டியிடும் பல்விதத் தேவை யினங்களை நாம் சிந்தையிற் கொள்ளவேண்டியுள்ள தென்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். நிதி விளைவுகளையும், ஏனைய விளைவுகளையும் தீர ஆய்ந்த பின்னர், தமது பெற்றோர்களின் ஆண்டு வருமானம் 1,500 ரூபாய்க்கும் அதற்குக் குறைந்தும் உள்ள மாணவர் அனைவர்க்கும் கல்லூரிச் சம்பளம் செலுத்துவதினின்றும் முற்றிலும் விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. பொருளாதாரத்தின் பின் தங்கி யுள்ளோர், இதன் மூலம் சமூக நீதி பெற்றிட வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரிசன வகுப்பினர், பழங்

குடியினர், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர், மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பினர், பின் தங்கிய ஏனைய வகுப்பினர் ஆகிய இவர்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு, கல்லூரிச் சம்பள விலக்குப் பெறுவதற்கான வருமான வரம்பு ஆண்டொன்றுக்கு 2,000 ரூபாயாக இருக்கும். பள்ளிப் பிள்ளைகளின் மதிய உணவுத் திட்டத்திற்காக தொடர்ந்து துணை நின்று வரும் கேர் (CARE) அமைப்பினர், அதே திட்டம் மேலும் செம்மைப் படுத்தப் படுவதற்கான முறையில், பொது சமையலிடம் அமைப்பது என்றும், படிப்படியாக அந்த இடம், மதிய உணவுக்குத் தேவைப்படும் காய்கறிகளுக்கான தோட்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமெனவும் புதிய திட்டம் தந்துள்ளனர். இதனை முதலில் பூவிருந்தவல்லிப் பகுதியில் செயல்படுத்திப் பார்த்திட அரசு ஒப்புதல் அளித்து, அதற்கான ஏற்பாட்டினை மேற்கொண்டிருக்கிறது. பயன் அளவிடப்பட்டு, பிறகு இதே முறை, தமிழகத்தின் மற்றப் பகுதிகளுக்கும் விரிவாக்கப்பட இயலும்.

32. பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன், அரசின் சிந்தையைத் தொடர்ந்து கவர்ந்துவரும் எனச் சொல்லத் தேவையில்லை. திட்டத்தில் வகைசெய்துள்ள ரூ 175 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் உட்பட, அரிசனங்கள், பழங்குடியினர், பின் தங்கிய வகுப்பினர் ஆகியோர் குறித்த திட்டங்களுக்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் செய்துள்ள மொத்த நிதி ஒதுக்கம் ரூ 657 லட்சம் ஆகும். அரிசன நலத்துறை வழங்கும் கல்வித் துணைச் சம்பளங்களுக்குரிய (Scholarships) வருமான வரம்பு தற்போது ஆண்டொன்றுக்கு ரூ 1,500 என்றிருப்பதை, ஆண்டொன்றுக்கு ரூ 2,000 என்று உயர்த்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது என்பதை அறிய இப் பேரவையினர் பெரிதும் உவகை அடைவர் என நினைக்கிறேன்; இதனால் குறிப்பாக மாதச் சம்பளம் பெறும் பெருவாரியான மக்கள், அரிசன நலத்துறை வழங்கும் விடுதி-படிப்புக்குரிய கல்வித் துணைச் சம்பளம் இவற்றைப் பெற முடியாத நிலை நீங்கி, அவர்களும் இந் நன்மையைப் பெற வாய்ப்பளிக்கும்.

33. பின்தங்கிய வகுப்பினர் மேம்பாட்டுக்கான திட்டங்களை நடத்தி வரும் அதே வேளையில், சாதிபேத மற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்கும் முயற்சிகளுக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை நாம் மறந்து விடலாகாது. '' பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் '' என்ற குறள் நெறியினின்றும் வழுவி, மரபழித்துக் கொண்டு, பிளவுபட்டுக் கிடக்கும் தமிழக மக்களிடம் கப்பிகொண்டிருக்கும் சாதிப்பிடிப்பு நீக்கப்பட்டு, சமூக ஒருமைப்பாடு ஏற்பட்டாகவேண்டும் என்ற கொள்கை யிலே இந்த அரசு பற்று மிகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதனை அனைவரும் அறிவர். இன்றைய பேதமும், பிளவும் நீங்கி, '' எல்லோரும் ஓர் குலம்-ஓர் நிறை '' என்ற குறிக்கோள் வெற்றி பெற, கலப்புத் திருமணம் பெருகிட வேண்டும் என்ற நோக்குடன், கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்ளும் மணமக்களுக்கு, அரசு தன் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கும் முறையில், ஒவ்வோர் ஆண்டும் பாராட்டு விழா நடாத்தி அவர்கட்கு பொற் பதக்கம் வழங்கி மதிப்பளிக்கும் திட்டத்தை மேற் கொள்ள இந்த அரசு தீர்மானித்திருக்கிறது. இதற்கான நாளும் இடமும், முறையும் அவ்வப்போது வகுத்துத் தெரிவிக்கப்படும். இதற்காக குத்து மதிப்பாக ரூ 10,000 கொண்ட தொகை இவ்வாண்டு ஒதுக்க ஏற்பாடாகி இருக்கிறது.

34. மருத்துவ, பொதுச் சுகாதாரத் துறைகளின்கீழ், செங்கற்பட்டு, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களிலுள்ள மூன்று புதிய மருத்துவக் கல்லூரி களுக்காகக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும், கருவிப் பொருள்கள் வழங்குவதற்கும் மொத்தம் ரூ 41 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1,075 லிருந்து 1,125 ஆகக் கூட்டப் பட்டுள்ளது. இத் துறையில் நமது தேவைகள் மிக அதிகமாயிருப்பினும், கிட்டியுள்ள குறைந்த நிதி வரம்பிற்குள், பல புதிய திட்டங்களுக்கு வகை செய் திருக்கிறோம். இத் திட்ட விவரங்களை வரவு-செலவுத்

திட்டக் குறிப்பின் பொருத்தமான இணைப்புக்களில் காணலாம். இப்போது நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் பற்பல நகர நீர் வழங்குத் திட்டங்களுக்காக, ஒரு கோடியே 70 லட்சம் ரூபாய் வகைசெய்யப்பட்டுள்ளது. இத் துறையில் ரூ 40 லட்சம் செலவில் ஆம்பூர் நகர நீர் வழங்குத் திட்டத்திற்கும், ரூ 28·48 லட்சம் செலவில் திருப்பத்தூர் (வட ஆர்க்காடு) நகர நீர் வழங்குத் திட்டத்திற்குமாக, இரு புதிய திட்டங்களுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

35. சென்னை மாநகரில் நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் நீர் வழங்கல், கழிவுநீர்த் திட்டங்களில் பெரும் இடையூறு ஏதுமின்றி நிறைவேற்ற ரூ 1,50 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. சென்னை மாநகருக்கு இப்போது நகரின் புறம்பேயுள்ள சத்தியமூர்த்தி சாகரம், சோழவரம் ஏரி, புழலேரி ஆகிய மூன்று நீர்த் தேக்கங்களிலிருந்து, குடிநீர் வசதி செய்து தரப்பட்டுள்ளது. இவற்றிலிருந்து நாளொன்றுக்குச் சராசரி 30 மில்லியன் காலன் தண்ணீர் வழக்கமாக கிடைக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிற தென்றாலும், இம் மாபெரும் பட்டினத்தின் வளர்ந்து வரும் மக்கட் தொகையின் தற்போதைய தேவைக்கும் எதிர்காலத் தேவைகளுக்கும் இது போதாது. இக் குறைந்த அளவு நீரும் நிலையாகக் கிடைக்குமென்று செப்புவதற்கில்லை. மற்றும், வறட்சி மிக்க ஆண்டுகளில் நாளொன்றுக்கு 12 மில்லியன் காலன் தண்ணிர் கிடைப் பதும் அரிது. இதனால் நகர மாந்தர்க்கு அடிப்படை யான ஒரு வசதி மறுக்கப்படுவது ஒருபுறமிருக்க, நம்பிக் கையான நீர் வசதியின்மையால், இம் மாநகரிலும் அதன் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளிலும் தொழில் வளர்ச்சி, பெரிதும் தடைபடும். மாநகரிலும் அதனை அடுத்துள்ள பகுதி களிலும் நீர் வசதியைப் பெருக்க வேண்டிய இன்றி யமையாத் தேவையைக் கருதி, அரசு சின்னாட்களுக்குமுன் சில திட்டங்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. பூண்டியி லிருந்து புழலேரிக்குத் தண்ணீர் வரும் வழியில் இழப்பு ஏற்படாமலிருக்க, காரைப்பூச்சுக் கால்வாய்களைக் கட்டுதல், புழலேரி, சோழவரம் ஏரிகளில் இப்போது பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தி வரும் 550 மில்லியன்

கன அடி தண்ணீரைச் சேமிக்கும் வகையில் அந்த ஏரிகளின் கீழுள்ள 7,500 ஏக்கர் ஆயக்கட்டு முழுவதையும் கைவசப்படுத்திக் கொள்ளுதல், புழலேரி, சோழவரம் ஏரிகளின் முழு ஏரி மட்டத்தை (F. T. L.) உயர்த்தி, கூடுதலாக 680 மில்லியன் கன அடி தண்ணீரைச் சேமிக்க வகை செய்தல்—ஆகிய இத் திட்டங்களுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இப்போது நிறைவேற்றப் பட்டுவரும் இத் திட்டங்கள் நகரின் நீர் வேட்கையைத் தற்காலிகமாகத் தணிக்கும் தன்மை வாய்ந்தனவே தவிர, நிலைத்த தீர்வு காண்பதாய் இல்லை. ஆகவே, காவிரியாற்றிலிருந்து நீரைக் கொணர்வதற்காக ஏற்கனவே ஆய்வு செய்யப்பட்டு வரும் திட்டத்தை, இனியும் காலங்கடத்தாமல் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. நடப்பு ஆண்டிலேயே இந்த முக்கியத் திட்டத்தைத் தொடங்கிவைப்பதற்கென, தற்போதைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ 10 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரே எடுத்திருக்க வேண்டிய அரசின் இம் முடிவை, சென்னை மாநகரப் பெருமக்கள் வரவேற்பார்கள் என்பதில் எனக்குத் தினையளவும் ஐயமில்லை.

36. இம் மாநகர மாந்தரின், மற்றுமொரு நீண்ட நாளைய குறை, தற்போதைய நிலையில், பொதுச் சுகாதாரத்திற்கே பெருங்கேடு சூழ்வதாய் உள்ள கூவம் ஆற்றினைச் சீராக்கிச் செவ்விய முறையிலே மேனிலைப் படுத்துவதாகும். 1958-ல் நிறுவப்பட்ட உயர் அதிகாரத் தொழில் நுட்பக் குழு, கூவம் ஆற்றைக் கடல் நீரோட்ட முள்ளதாக்கி, நீர் வழிப் போக்குவரத்துக்கேற்ப மேனிலைப்படுத்துவதற்குரிய செயற்குறிப்புகளைத் தயாரித்திருந்தது, செயல்படுத்தாதிருந்த குறையினை உணர்ந்து, இத்திட்டத்தை செயல்படுத்துவதென இவ்வாறு முடிவெடுத்திருக்கிறது. இத் திட்டத்திற்காகும் செலவு ஏறக்குறைய 1 கோடியே 20 லட்சம் ரூபாய் என மதிப்பிடப்பட்டது. இந்த ஆற்றின் கரை மருங்கில் உள்ள இடங்களை வெளவி (Encroach), அங்கே இப்போது வாழ்ந்து வரும் மக்களுக்கு மறு வாழ்வு வசதியளிக்கத் தேவைப்படும் நிதி ஒதுக்கமும் இதில் அடங்கும். ஆற்றோரத்தி லுள்ள மனைகளை விற்பனை செய்வதன் மூலமாக இத்

திட்டச் செலவின் பெரும்பகுதியை ஈடு செய்ய முடியும். எனவே, இத் திட்டங்குறித்து அரசுக்கு ஆகும் நிகரச் செலவு மிகக் குறைவாகவே இருக்கும் என்பதை உணரலாம். இத் திட்டம், இரு நிலைகளில் நிறைவேற்றப்படும். முதல் நிலையில், இடம் வெளவியவர்களுக்கு (Encroachers) மறுவாழ்வளிக்கும் செலவு நீங்கலாக, இதற்கு ரூ 32 லட்சம் செலவாகும். 56 லட்சம் ரூபாய் செலவாகுமென மதிப்பிடப்படுகிற இதன் இரண்டாம் நிலை, பின்னர் மேற்கொள்ளப்படும். இவ் விரு நிலைகளும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் முடிக்கப்படும். நடப்பு ஆண்டிலேயே இத் திட்டத்தையும் தொடங்கி வைக்க, முதல் ஒதுக்கமாக ரூ 5 லட்சம் வேண்டப்பட்டுள்ளது. சென்னை நகருக்கு கெட்ட வாடையைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்த கூவம் ஆறு, வசதியுள்ள சாதனமாகத் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு, நகருக்குப்புது எழிலைத் தந்திடத்தக்க இத் திட்டத்தை அனைவரும் வரவேற்பர் என்று நம்புகிறேன். இத் திட்டங்களைத் தவிர, நகரில் மேம்பாலங்கள் கட்டுதல், சாலைகளை மேனிலைப் படுத்துதல், தெரு விளக்குகள் ஏற்றல், அங்காடிகள் அமைத்தல் போன்ற பற்பல திட்டங்களுக்காக, மாநகராட்சிக்கு மொத்தம் ரூ 76 லட்சத்துக்குக் கடன்களும் மானியங்களும் வழங்க வகை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

37. இவ்வாறாக, பல துறைகளிலும் மக்களின் தேவைகளை இயன்ற அளவு நிறைவேற்றும் வகையில் இவ் வாண்டின் திட்டத்தினை உருவாக்கியிருக்கிறோம். நாட்டிலே ஒரு புது சமுதாய உணர்வை ஊக்குவிக்க, அரசு மேற்கொள்ளும் திட்டங்கள் மட்டும் போதா. அவற்றினை நிறைவேற்றுவதில் அதிகாரிகள் காட்டும் திறமையும் அக்கறையும் மட்டும் போதாது. சமூகம் முழுவதும் எழுச்சி பெற்று, ஒவ்வொருவரும் தமது பங்கினைச் செலுத்தி, புது நிலையினை உருவாக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொள்ள வேண்டும். தமது உழைப்பினை மனமுவந்து ஈந்திட பலப்பல ஆயிரவர் முன் வந்திடன், சமூகம் பெற்றிடக் கூடிய பயன், பெருமை தரத்தக்கதாக அமையும். எனக்காகவும் என் குடும்பத்துக்காகவும் செலவிட்டது போக, மிஞ்சியதில் ஒரு மணி

நேரமாகிலும், நாட்டின் பொது நன்மைக்காகச் செல விடுவேன் என்ற உறுதி கொண்ட சில ஆயிரவர் தமது உழைப்புச் செல்வத்தைத் தந்திடின், சமூக மேம்பாடு வளர்ந்திடுவது உறுதி. இந்த ஆர்வம்கொண்டோர் பல்லாயிரவர் உளர் என்ற நம்பிக்கையுடன், துவக்க கட்டமாக, மாவட்டத்துக்கு ஆயிரம் பேர் கொண்ட ஒரு ' சீரணி 'யை அமைத்திடும் திட்டத்தை மேற் கொள்ள அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. இதற்காக குத்து மதிப்பாக பத்து இலட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக் கிறது. இந்தச் ' சீரணி ', எந்த விதமான ஊதியமும் பெறுமல், அரசிடமிருந்து தேவையான கருவிகள், செயல்படு முறைகள் ஆகியவற்றினை மற்றும் பெற்று, ஏரி குளங்களைச் செப்பனிடுதல், பாதைகளைச் சீர் செய்தல், தரிசுகளை விளை நிலமாக்கிட வழி காணல், முதியோர் கல்வி போன்ற தொண்டுகளில் தமது ஓய்வு நேரத்தை ஈடுபடுத்தும். தொழில் நுட்பத்துறையின் பல்வேறு பிரிவைச் சார்ந்த அலுவலர்கள் இச் சீரணிக்கு வேண்டிய முறையில் வழிகாட்டித் துணை செய்வர். துவக்கம் மிக எளிய அளவினதாக இருப்பினும், நாட்டுப் பற்றும், பணியாற்றுவதில் ஆர்வமும் கொண்டோரின் பேராதரவு பெருகிப் பெருகி இச் சீரணி மிகப் பெரிய பெற்றியினை ஈட்டித் தரும் என்பது எனது நம்பிக்கை யாகும்.

38. இதனையும் உள்ளிட்ட, இவ் வாண்டுக்கான மாநிலத் திட்டம், 85 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய் அளவில் அமையும். மாநிலத் திட்டங்களில் வடிவை செவ்விய முறையில் உருவாக்கி இறுதி செய்வதில், மத்திய அரசின் உதவி குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு மிகச் சிறப்பான இடம் பெறுகிறது என்பதை இம் மன்றம் அறியும். மத்திய, மாநிலத் திட்டங்களிடையே, தேசீய நிதி ஆதாரங்கள், ஏற்ற முறையிலே ஒதுக்கப் பட்டுள்ளனவா என்கிற நீண்ட வினு, மாநில மக்கள் மனதில் ஒரு விதமான குமுறலைத் தரும் அளவு வடிவ மெடுத்திருக்கிறது என்பதை மறைப்பதற்கில்லை.

இத்துடன், கிடைக்கக்கூடிய மத்திய உதவி ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படுவதில், அம் மாநிலத்தின் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்காக அளிக்க ஒப்புக்கொண்ட நிதி உதவியின் அடிப்படையில் வழங்கப் படுவதில்லையென்பதும் நமது பெருங்குறையாகும். நான்காம் திட்டத்திற்கு மாநிலங்களுக்கென மத்திய அரசு ஒதுக்கிய தொகையில், நமக்குத் தருவதற்காக ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட விகிதம் 7.14 ஆகும். இதன்படி கடந்த ஆண்டுத் திட்டத்திற்காக நாம் ரூ 44 கோடியாவது உதவி பெற்றிருக்கவேண்டும். இதற் கெதிராக, நமக்குக் கிட்டிய உதவி ஏறக்குறைய ரூ 40 கோடியே 30 லட்சம் ஆகும். நடப்பு ஆண்டிலேனும், குறைக்கப்பட்ட அத் தொகை கொடுக்கப்பட்டு சரிக்கட்டப்படுமென எதிர்பார்த்திருந் தோம். ஆனல் தனது வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் செயற்கையாகச் சமன்படுத்தும் பொருட்டு, மத்திய அரசு மாநிலத் திட்டங்களுக்கான தனது உதவியளவை கடந்த ஆண்டிலிருந்த ரூ 617 கோடியிலிருந்து ரூ 590 கோடிக்குக் குறைத்திருக்கிறது. குறைக்கப்பட்ட இந்த உதவியளவிலும், நமது மாநிலத்திற்குரிய விகிதாசாரப் பங்கு கொடுக்கப்படவில்லை. நடப்பு ஆண்டுத் திட்டத் திற்காக மத்திய அரசு தற்போது ரூ 38 கோடி அளவிற்கு மட்டுமே உதவியளிக்க உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. மாநிலங்களில் நிதி வறட்சியை ஏற்படுத்திவிட்டு, மத்திய அரசு, தனது நிதிநிலையைச் செயற்கையாகச் சமன் படுத்திக் கொள்ளும் முறை பொருத்தமானதென்று எவரும் கூறுர். வளர்ச்சித் திட்டங்களில் ஈடு படுத்தக் கருதியுள்ள முதலீடுகளைப் பெருமளவுக்குக் குறைத்திருக்கிறேம் ; மேலும் குறைக்க முயல்வது உண்மை நிலைக்கு மாருகும் ; நடைமுறைக்கும் ஒவ்வாததாகும். இதைக் கருத்தில் கொண்டும், நமது நிதி வசதிகளைக் கட்டிக்காக்க நாம் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சிகளைக் கண்கூடாகக் கண்டும், மத்திய அரசு தனது நிதி வசதிகளையும், நமது குறைந்த அளவுத் தேவை களையும் பற்றி மறு ஆய்வு செய்யும்; அப்பால் தனது உதவி அளவை ரூ 43 கோடியே 50 லட்சத்திற்கேனும்

உயர்த்துமென்பதில் எனக்குச் சற்றும் ஐயமில்லை. இவ்வாறு உதவி கிட்டுமென்ற அடிப்படையில், குறிப்பாக, நல்ல பருவமழை பெய்து, நாம் அனைவரும் எதிர்பார்க்கிறபடி, நாட்டின் பொருளாதார நிலையில் சற்று மேம்பாடு அடைவதால் இவ்வுதவி உறுதியாகக் கிட்டும் என்ற அடிப்படையில் நமது திட்டத்தைத் தீட்டியுள்ளோம்.

39. 1967 மார்ச் திங்களில் இப் பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டம், பெரிதும் பற்றுக்குறைத் திட்டம் என்பதை உங்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகின்றேன். ஏறக்குறைய 7,60 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு வருவாய் இனத்தில் பற்றுக்குறை ஏற்படுமென்றும், 8,85 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு மறுதலை இறுதிக் கையிருப்பு (Negative closing cash balance) நேரிடுமென்றும் அது எடுத்துக் காட்டியது. இந்திய ரிசர்வ் பாங்கியில் வைத்திருக்கவேண்டிய குறைந்த அளவு ரொக்க இருப்பின் அளவு, 1967 மார்ச் 1-ம் தேதி முதல் ரூ 40 லட்சத்திலிருந்து ரூ 55 லட்சத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளதால், நமது மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி வசதி நிலையில் விழுந்த துண்டு, 9 கோடியே 40 லட்சம் ரூபாயாகும். ஆயினும், 1966—67-க்குரிய தொடக்கக் கணக்குகள் கிடைத்தபோது, நமது நிதிநிலை ஓரளவு மேம்படுவதற்கான சாத்தியக் கூற்றினை, இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீதான எனது உரையிலேயே குறிப்பிட்டிருந்தேன். நிதி ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில், திட்டத்திற்கென மத்திய அரசு ஏறக்குறைய ரூ 2 கோடியே 50 லட்சம் அளவிற்குக் கூடுதல் உதவி வழங்கியதையும் திருத்த மதிப்பீட்டில் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. 1966—67-க்குரிய கணக்குகளை பொதுவாக மாநிலக் கணக்காய்வாளர் (Accountant-General) 1967 அக்டோபர் அல்லது நவம்பர் திங்களில்தான் முடிப்பார்; பற்பல கணக்குத் தலைப்புகளின்கீழ் புள்ளி விவரங்கள் அப்போதுதான் புலப்படும். இவ் வாண்டில், இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் போது 40 லட்சம் ரூபாயாக இருக்கும் என்று கருதப்பட்ட நடப்பாண்டின் தொடக்கக் கையிருப்பு,

ரூ 600 லட்சமாக இருக்குமென இதற்கிடையில் அறியப் பட்டுள்ளது ; ஆனால், தொடக்கக் கையிருப்பு நிலையில் மனநிறைவளிக்கும் இம் மேம்பாட்டிற்கு, மத்திய விற்பனை வரி, மோட்டார் வண்டிகள் வரி, போன்ற முக்கியமான சில வருமானத் தலைப்புக்களின்கீழ் அதிக வருமானம் கிடைத்தமையும், திட்டத்திற்கென ரூ 2 கோடியே 50 லட்சம் அளவிற்குக் கிடைத்த கூடுதல் மத்திய உதவி வந்து சேர்ந்ததும், உணவு தானியக் கணக்கில் எதிர்பார்த்த சில பற்று இனங்களில் நிதி ஆண்டு முடிவடைவதற்கு முன் முழுமையாகப் பற்று எழுப்பப் படாமையுமே காரணங்களாகும். இப் பற்று இனங்களுக்கு, நடப்பு ஆண்டின் திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இப்போது வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

40. கடந்த ஆண்டிற்கான இறுதிக் கணக்குகள் இல்லாத தால், 1966—67 திருத்த மதிப்பீடுகளின் அடிப்படை யிலேயே பெரும்பாலும் நமது வரவு, செலவின் மதிப்பீடு களைக் கணக்கிட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், 1967—68-க்குரிய முறையான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சில முக்கியத் தலைப்புகளைப் பற்றி இயன்றவரை சரியான முறையில் மதிப்பிட உதவும்பொருட்டு, முக்கியமான சில வரவினத் தலைப்புகளைப் பொறுத்த ஆரம்ப நிலைக் கணக்குகள் மாநிலக் கணக்காய்வாளரிடமிருந்து பெறப் பட்டுள்ளன. இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் எடுத்துக் கொண்டுள்ள தொகைகட்கும், முறையான இவ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இப்போது குறிப் பிட்டுள்ள தொகைகட்கும் இடையேயுள்ள முக்கிய வேறு பாடுகளைக் குறித்த விரிவான விளக்கவிரை, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தனியே அனுப்பப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்டக் குறிப்பில் (Budget Memorandum) கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் அடிப்படையான சில புள்ளி விவரங்களைச் சரியான நோக்கில் பார்க்க உறுப்பினர்களுக்கு உதவும் வண்ணம், சில முக்கிய மாறுபாடுகளைக் குறித்து மட்டும் நான் சுருக்கமாய்க் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

41. 1967—68-க்குரிய இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், " 71. பல்வகை " என்ற தலைப்பின்கீழ் 1966 டிசம்பர் திங்களில் ஒப்பளிப்பு வழங்கிய அகவிலைப்படி உயர்வுக்கென ரூ 5 கோடியே 62 லட்சத்துக்கு மொத்த மாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இத் தொகை, இப்போது செலவினத் தலைப்பில் பொருத்தமான பெரிய கணக்குத் தலைப்புக்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது. பற்பல பெரிய தலைப்புக்களின்கீழ் பணியாளர்ச் செலவுகளில் உயர்வு ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுவதற்கு இதுவே காரணமாகும். 1966—67-க்குரிய ஆரம்ப நிலைக் கணக்குகளை ஒட்டி, முதன்மை வரவினத் தலைப்புக்களின் கீழ் பெறப்பட்டுள்ள வரவுகளைக் குறித்து ஆய்வு செய்யப் பட்டுள்ளது. அதிக வருவாய் கிட்டுமெனை நம்பு வதற்கான போதிய நியாயமிருக்கும் இடங்களில் எல்லாம், இலக்கங்கள் ஏற்றவண்ணம் கூட்டிப் போடப் பட்டுள்ளன. இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டப்படி ரூ. 963 லட்சத்திலிருந்த மத்திய விற்பனை வரி, தற் போதைய வரவு-செலவு மதிப்பீடுகளில் ரூ 10,21 லட்சத்திற்கு உயர்ந்துள்ளதும், மோட்டார் வண்டிகள் வரி ரூ 14,77 லட்சத்திலிருந்து ரூ 15,52 லட்சத்திற்கு உயர்ந்துள்ளதும், பொது விற்பனை வரி ரூ 38,65 லட்சத்திலிருந்து ரூ 38,90 லட்சத்திற்கு உயர்ந் துள்ளதும், முக்கிய வருமான உயர்வுகளாகும். செலவினம் குறித்த நிதி ஒதுக்கங்கள் இதற்கு முன்பு பெரிதும் குறைக்கப்பட்டு, மேலும் குறைக்க இயலாத நிலையிலுள்ளதால், செலவின இலக்கங்கள் பொதுவாக மாற்றாமல் விடப்பட்டுள்ளன. 1966 நவம்பர் திங்களில் நமது மாநிலத்தில் வீசிய புயற்காற்றினால் விளைந்த சேதங்கள் காரணமாக மேற்கொண்ட பணிகளுக்காக, குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்படவில்லை. ஆயினும், இப்போது சட்டப் பேரவையின் முன் வைக்கப் படும் 1967—68-க்குரிய திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், வருமானக் கணக்கில் புயல் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்கென மொத்தம் 2 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய்ச் செலவினத்திற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதில் பெரும்பகுதி, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் புயலால் சேதமடைந்த பல ஏரிகளையும், ஏனைய பாசன ஆதாரங்களையும் செப்பனிடச் செலவாகும். நமது இயல்பான நிதி வசதிகளனைத்தும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவே முற்றிலும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதால், இச் செலவினத்தை ஏற்பது இயலாது. எனவே, தப்ப முடியாத இச் செலவினப் பொறுப்பினை ஏற்பதற்குத் தனி உதவி அளிக்கும்படி இந்திய அரசினைக் கேட்டிருக்கிறோம். தமிழகம் உட்பட பிற மாநிலங்களுக்கு, அவற்றின் தேவைகளையும், வழி வகை நிதி நிலையையும் (Ways and means position) ஒட்டி, இதற்கு முன் அத்தகைய உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வறட்சி, வெள்ளப்பெருக்கு போன்ற இயற்கைப் பேரிடர்கள் காரணமாய் ஏற்படும் துயரைத் துடைப்பதற்காக மாநிலங்களுக்கு உதவியளிக்க இந்திய அரசு தனது வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பெருந்தொகை ஒதுக்கியிருப்பதால், இது குறித்த உதவிக்கான நமது மிக எளிய-அடக்கமான வேண்டுகோளினை இந்திய அரசு ஏற்குமென்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை. மத்திய அரசு நமக்கு அளிக்கும் உதவியையொட்டி, புயல் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்காகும் செலவினத்தை நாம் முறைப்படுத்த வேண்டியிருக்கும். இப்போது மன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில், இத்திங்கள் தொடக்கத்தில் அமைச்சரவையின் ஒப்புதல் பெற்ற இரண்டாம் பகுதித் திட்டங்களுக்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டாம் பகுதித் திட்டங்களுக்காக வருமான, மூலதன, கடன் கணக்குகளின்கீழ் ரூ 6,00·20 லட்சம் அளவிற்குக் கூடுதல் நிதியொதுக்கம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதில் திட்டத்தில் சேர்ந்த வேலைகளுக்கு ரூ 5,10·68 லட்சமும், திட்டத்தில் சேரா வேலைகளுக்கு ரூ 89·52 லட்சமும் ஒதுக்கப்படவேண்டும்.

42. இந்த மாறுதல்களுடன், தற்போதைய வரி வீதங்களின்படி, நடப்பு ஆண்டிற்குரிய வருமானக் கணக்கில் வரவினங்கள் ரூ 210·82 கோடியாகவும், வருமானக் கணக்கில் செலவினங்கள் ரூ 217·19 கோடியாகவும்

மதிப்பிடப்படுகின்றன. இதனுல், இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 7 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டதற்கு மாருக, 6 கோடியே 37 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. அரசு வாணிபத் திட்டங்களுக்குச் செய்யும் மூலதன முதலீடு நீங்கலாக, இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மூலதனச் செலவிற்கென ரூ 20·50 கோடி அளவில் வகை செய்யப்பட்டிருந்த நிதி ஒதுக்கம், முறையான இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ 22·70 கோடியாக, இப்போது உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், இது 28 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாயாக இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட மின்சார வாரியத்தின் (Electricity Board) மூலதன முதலீடு, 30 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் அளவில் இருக்கும்.

43. அரசின் வழிவகை நிதி நிலை இடர் மிகுந்த ஒன்ருய் இருந்து வந்ததை எனது இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதிகப் பற்றுகள் முற்றிலும் தாற்காலிகமானவையாக இருக்கும்போதும், இப்போது மத்திய அரசும், ரிசர்வ் பாங்கும் அவற்றைப்பற்றி கவலை தெரிவிக்கின்றன. நமது நிதி வசதிகளின் தற்போதைய மதிப்பீட்டின் படியும், திட்டத்திற்காக மத்திய அரசிடமிருந்து பெறக்கூடிய நிதியுதவியின்படியும், இவ்வாண்டு முடிவில் நமது ரொக்கக் கையிருப்பு —4·70 கோடி ரூபாயாக இருக்குமெனத் தெரிகிறது. எனவே, ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து அதிகப்பற்ருகவே இது முடியும். நமது வளர்ச்சிப் பணிகளை, குறிப்பாக சமூக வளர்ச்சிப்பணிகளைக் குறைப்பதன் மூலம் வரவினங்களையும் செலவினங்களையும் தாழ்ந்த மட்டத்தில் சமன் செய்து கொள்வதா, அல்லது பொருளாதார நிலையில் மெலிவுற்ற மக்களுக்குப் பெரும் பளு ஏருத முறையில் கூடுதல் நிதி வசதிகளைத் திரட்டுவதன் மூலம் சற்று உயர்ந்த மட்டத்தில் நம் வரவினங்களையும் செலவினங்களையும் சமன் செய்து கொள்வதா

என்பதை நாம் முடிவு செய்ய வேண்டும். வளர்ச்சிப் பணிகட்குரிய நிதியொதுக்கங்களை ஆராய்ந்ததில், அவற்றைப் பெருமளவிற்குக் குறைப்பது முடியாத செயல் என விளங்குகிறது. நடைபெற்றுக் கொண்டு வரும் திட்டங்களை இடையில் நிறுத்தும்போது, இதுவரை செய்யப்பட்ட முதலீடுகள் பயனளிக்காமற் போவதைத் தவிர்க்க முடியாது. நாம் எடுத்துள்ள சிக்கன நடவடிக்கைகள் பலவற்றின் பயனையும் நாளா வட்டத்தில்தான் உணரமுடியும். நான்காம் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான நிதி ஏற்பாடுகளின்படி, திட்டக் காலத்தின் எஞ்சிய பகுதியில் 55 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கூடுதல் நிதி வசதிகளைத் திரட்டு வதாக, 1966 நவம்பரில் திட்டக் குழுவும் இம் மாநில அரசும் பேசிய போது ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டது. இந்த 55 கோடி ரூபாய் குறியளவு, எய்த முடியாததொன்று எனினும், மாநில ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஒரேயடியாகக் குறைப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால், அக் குறியளவில் ஓரளவேனும் நிறை வேற்றுவதற்காக நாம் முயற்சிகள் எடுத்தாக வேண்டும். இவ்வாறு பழம் பொறுப்புகளையும், இன்றைய புதுத் தேவைகளையும் நினைவிற்கொண்டு, அரசின் பின் வரும் நிதி திரட்டும் செயற்குறிப்புகளை மன்றத்தின் முன் வைக்கிறேன்.

44. முதல் செயற்குறிப்பு, விற்பனை வரி வீதங்களை மாற்றியமைப்பதைப் பற்றியதாகும். வருமானக் கணக்கில் நமது பற்றுக்குறையை ஈடு கட்ட உதவுவதற் காக மட்டுமின்றி, மத்திய விற்பனை வரி வீதம் சென்ற ஆண்டு 2 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதம் ஆக உயர்த்தப் பட்டதன் விளைவாகவும் இம் மாற்றம் தேவைப் படுகிறது. மாநிலங்களுக்கிடையிலான விற்பனை மீதுள்ள வரி வீதம், ஒரு மாநிலத்துக்குள் நடைபெறும் விற்பனையின் வரி வீதத்தைவிடக் கூடுதலாக இருத்தலாகாது என்ற முக்கிய நெறிமுறையை மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம் விதித் துள்ளது. இதுவன்றி, நிலக்கரி, பருத்தி, பருத்திநூல்,

இரும்பு, உருக்கு, சணல், எண்ணெய் வித்துக்கள், ஏலக்காய், வேர்க்கடலை, தோல் போன்ற சில பொருட்கள், தனிப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என அறிக்கையிட்டு மாநிலங்கட்கிடையிலும், மாநிலத்தினுள்ளும் நடைபெறும் விற்பனைகள்மீதான வரியின் உச்ச வரம்பையும் இச் சட்டம் குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்த ''அறிக்கையிடப்பட்ட சரக்குகளைப்'' (Declared Goods) பொறுத்தவரை, சென்ற நிதியாண்டு வரை 2 சத வீதமாக இருந்த இவ்வுச்ச வரம்பு, 3 சத வீதமாக மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

45. நமது பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்படி ''அறிக்கையிடப்பட்ட சரக்குகள்'' மீதான வரி வீதம் 2 சத வீதமாகவும், அதற்குக் குறைவாகவும் உள்ளது ; பலமுனை விற்பனை வரி வீதமும் $2\frac{1}{2}$ சத வீதமாக உள்ளது. இதன் விளைவாக, மாநிலங்கட்கிடையிலான விற்பனை மீது, இசைவளிக்கப்பட்ட இம் மூன்று சத வீத அளவிற்கு வரி விதிக்கமுடியாமற் போகிறது. நமது நிதி வசதிகளை மத்திய அரசு கணக்கிடும்போது, மத்திய விற்பனை வரி வீதத்தை இரண்டிலிருந்து மூன்றாக உயர்த்தியதன் பயனாக, மத்திய விற்பனை வரி மூலம் கிடைக்கும் வருமானம், விகிதாசாரப்படி உயரும் எனக் கணக்கெடுத்துக் கொண்டுள்ளபோதிலும், இப்போதுள்ள இந் நிலை காரணமாக, மத்திய விற்பனை வரி வீத மாறுதலின் முழுப்பயனையும் நாம் அடைய முடியாமற் போகிறது. எனவே, தமிழக பொது விற்பனை வரிச் சட்ட வரி வீதங்களை மீண்டும் ஆய்வு செய்வது அவசியமாகிறது. விற்பனை வரியைப் பொறுத்த மட்டில், பண்டங்களை நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்—

(i) தமிழக பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையிற் கண்டுள்ள முதல் பதினான்கு பொருட்கள். ''ஆடம்பரப் பொருட்கள்'' எனக் கூறப்படும், இவை மீது, 1965 டிசம்பர் முதற் தேதியிலிருந்து 11 சத வீத ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது.

(ii) 2 சத வீதமும், அல்லது அதற்குக் குறைவாகவும் வரி விதிக்கப்பட்டு வரும் '' அறிக்கை யிடப்பட்ட சரக்குகள் ''.

(iii) ஆடம்பரப் பொருட்கள், அறிக்கையிடப் பட்ட சரக்குகள், இவை நீங்கலான பண்டங்களில், தமிழக பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையிற் காணப்படும் ஒரு முனை விற்பனை வரியின் கீழ்வரும் பண்டங்கள்.

(iv) பல முனை விற்பனை வரியின் கீழ்வரும் பண்டங்கள்.

ஆடம்பரப் பொருட்கள் எனக் கூறப்படும் கார், குளிர்பதனப் பெட்டி போன்ற, தமிழக பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையில் 1 முதல் 14 வரையுள்ள பொருட்களின் மீதான விற்பனை வரியை 11 சத வீதத்திலிருந்து 12 சத வீதமாக உயர்த்த அரசு இப்போது முடிவு செய்துள்ளது. அறிக்கையிடப்பட்ட சரக்குகளில், நிலக்கரி, இரும்பு, உருக்கு, சணல், எண்ணெய் வித்துக்கள், ஏலக்காய் இவை பற்றிய வீதங்களை, இரண்டு சத வீதத்திலிருந்து, மூன்று சத வீதமாக உயர்த்தத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. வேர்க் கடலை மீதான வரி $1\frac{1}{2}$ சத வீதத்திலிருந்து 2 சத வீத மாகவும், பதனிடப்படாத தோல் மீதான வரி 2 சத வீதத்திலிருந்து 3 சத வீதமாகவும், பதனிடப்பட்ட தோல் மீதான வரி 1 சத வீதத்திலிருந்து $1\frac{1}{2}$ சத வீத மாகவும் உயர்த்தப்படும். நெசவாலைத் தொழில் தற்போது நெருக்கடியான நிலையில் இருந்து வருவதாலும், கைத்தறி மீது அரசினர்க்குத் தனி கவனம் உண்டாத லாலும், பருத்தி, பருத்தி நூல் மீதான வரி வீதத்தை உயர்த்துவதில்லையென முடிவு செய்துள்ளோம். இவற் றின் மீதான வரி, தொடர்ந்து 2 சத வீதமாகவே இருந்து வரும். ஒரு முனை விற்பனை வரிக்குட்பட்ட மற்ற பண்டங் களின் மீதான வரி வீதம் $\frac{1}{2}$ சத வீதம் கூட்டப்படும். எனினும் காபி (32-ம் இனம்), தேயிலை (36-ம் இனம்),

சோப்பு (37-ம் இனம்), மண்ணெண்ணெய் (35-ம் இனம்), இரசாயன உரங்கள் (21-ம் இனம்) இவை மீதான வரி வீதங்களில் உயர்வேதுமிராது. தங்கம், வெள்ளி (Bullion) (15-ம் இனம்) விற்பனை மீதும் வரி உயர்விராது. அண்டை மாநிலங்கள் சிலவற்றில் உள்ளதைப் போன்று, பல முனை விற்பனை வரி $2\frac{1}{2}$ சத வீதத்திலிருந்து 3 சத வீதமாக உயர்த்தப்படும். கோதுமை, கோதுமைப் பொருட்கள்மீது தற்போது விதிக்கப்பட்டு வரும் சலுகை வரி வீத மான 1 சத வீதத்தில் உயர்வு ஏதும் இராது.

46. வரி விதிப்பு, வசூலித்தல் ஆகிய எந்தக் கட்டத் திலும் மெலிந்த நிலையினரான சிறு வியாபாரிகட்குச் சங்கடம் விளைவிக்கக் கூடாது, சலுகை காட்டவேண்டும் என்பதை அரசு உணர்ந்துள்ளது. ஆகவே ஆண்டுக்கு ரூ 10,000-க்கு குறைவாக விற்பனையுள்ள வியாபாரிகள், விற்பனை வரி செலுத்துவதிலிருந்து தற்போது விலக் களிக்கப்பட்டுள்ளனர். பின்னர் விலக்கு எல்லைக்கு மேலாக விற்பனையளவு உயர்ந்தால் வரி விதிப்பின்கீழ் அவர்களைக் கொணரும் வண்ணம், ரூ 7,500-க்குமேல், ரூ 10,000-க்குள் விற்பனையுள்ள வியாபாரிகள் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. விலக்குக்கான இவ் வரம்பை உயர்த்த வேண்டுமென வர்த்தகர்களிட மிருந்து அடிக்கடி வேண்டுகோட்கள் வந்துள்ளன. இதனையேற்பதென அரசு முடிவு செய்து, விற்பனை வரி விலக்குக்கான வரம்பை ரூ 10,000-லிருந்து, ரூ 15,000 ஆக உயர்த்த முன் வந்துள்ளது. இதன் விளைவாக, வரி விதிப்புக்குட்பட்டோர் ஏறத்தாழ 16,000 பேர், அதாவது, வரி விதிப்புக்குட்பட்டோரது மொத்த எண்ணிக்கையில் ஏறத்தாழ 18 சத வீதம் வரி விலக்குப் பெறுவர். இதனால் 21 லட்ச ரூபாய் வருமான இழப்பு நேரிடினும், சிறு வியாபாரிகளது நெடுநாட் கோரிக்கையொன்றை நிறை வேற்றி வைக்கின்றோம். இதையொட்டி, பதிவு செய்து கொள்வதற்கு விலக் களிக்கும் வரம்பும் ரூ 7,500-லிருந்து ரூ 10,000 ஆக உயர்த்தப்படும். நமது விற்பனை வரிச் சட்டம் ரூ 50,000 வரை விற்பனையுள்ளவர்கள், சில பொது வீதங்களின்படி உடன்பட்டு வரி செலுத்த இசைவு

அளிக்கின்றது. சிறு வியாபாரிகட்கு நிவாரணம் தரும் வகையில், உடன்பட்டு வரி செலுத்தும் வரம்பை ரூ 50,000-லிருந்து, ரூ 75,000 ஆக உயர்த்தலாமென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. சிக்கலான வரி விதிப்பு முறைகளிலிருந்து மேலும் பல சிறு வியாபாரிகட்கு நிவாரணம் தரும் வகையில் இவ் வரம்பு ரூ 75,000 ஆக உயர்த்தப்படும். தற்போது பல்வேறு நிலைகளிலும் (Slabs), உடன்பட்டுச் செலுத்துவதற்கான வரி வீதம் குறிப்பிட்ட நிலையின்கீழ் அளவின் 1·2 சத வீதமாக இருக்கிறது. இது பலமுனை விற்பனை வரி 2 சத வீதமாக இருந்த போது முடிவு செய்யப்பட்டது. 1965-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் பலமுனை விற்பனை $2\frac{1}{2}$ சத வீதமாகவும், தற்போது 3 சத வீதமாகவும் உயர்த்தப்பட்டதனால், உடன்பட்டுச் செலுத்தும் வரி வீதங்களிலும் உயர்வு தேவைப்படுகிறது. ரூ 20,000-க்கு மேல், ரூ 25,000-க்குட்பட்ட நிலைக்கு 1·3 சத வீதம் முதல், ரூ 70,000-க்கு மேல் ரூ 75,000-க்குட்பட்ட உயர்ந்த நிலைக்கு 1·7 சத வீதம் வரை, உடன்பட்டுச் செலுத்துவதற்கான வரி வீதங்களைத் திருத்தியமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ரூ 15,000-க்கு மேல், ரூ 20,000-க்குட்பட்ட நிலைக்கான உடன்பட்டுச் செலுத்தும் வரி வீதத்தில் மாறுதலேதுமிராது. இவ்வாறு உயர்த்தப்பட்ட வரி வீதங்களில் ஆடம்பரப் பொருட்கள், ஒரு முனை வரிப் பொருட்கள், அறிக்கையிடப்பட்ட சரக்குகள் மீதான உயர்வினை முறையான சட்டம் இயற்று முன்பாகவே தமிழக பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 59-ம் பிரிவின்கீழ் அறிவிப்பு செய்வதன்மூலம் செயல்படுத்தமுடியும். சமூக நலனுக்கு ஊறு விளைவிப்போர் இவ்வுயர்வினை அறிந்து, அரசின் வருமானத்துக்குக் கேடு விளைவிக்கும் வகையில் செயல்பட முயற்சிப்பதைத் தடுக்கும் வண்ணம், ஓர் அறிவிப்பின் மூலம், ஒரு முனை வரிப் பொருட்கள், ஆடம்பரப் பொருட்கள், அறிக்கையிடப்பட்ட சரக்குகள் இவற்றுக்கான திருத்திய வீதங்களை 1967 ஜூன் திங்கள் 18-ம் நாள் முதல் செயல்முறைக்குக் கொணர அரசு முடிவு செய்துள்ளது. திருத்தப்பட்ட பலமுனை விற்பனைவரி வீதங்களையும், திருத்தப்பட்ட

உடன்பட்டு வரி செலுத்தும் வீதங்களேயும், சட்டமியற்றி 1967-ம் ஆண்டு ஜுலைத் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் செயலுக்கு கொணர வேண்டுமென்பதே அரசின் எண்ண மாகும். மேற்சொன்ன செயற் குறிப்புகளின் மூலம், தமிழக பொது விற்பனே வரியின் கீழும், மத்திய விற்பனே வரியின் கீழுமாக இவ்வாண்டில் மூன்று கோடியே இருபத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் வருமானம் கிட்டுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

47. கூடுதல் நிதி வசதிகளேத் திரட்டும் நம் முயற்சியில் அடுத்த செயற்குறிப்பு, தமிழக மோட்டார் வண்டி வரிச் சட்டத்தின்கீழ் பஸ்களின் மீது விதிக்கப்படும் மோட்டார் வண்டி வரியை மாற்றியமைப்பதைப் பற்றியதாகும். அன்ருடம் சென்றுவரும் வழித்தடத்தின் நீளத்தையொட்டி, தற்போது பின் வருமாறு வரி விதிக்கப்படுகிறது :—

பஸ்ஸின் அன்ருட வழித்தட நீளம்.	ஒரு நபர்—இடத்துக்கு காலாண்டுக்குத் தற்போதைய வரி வீதம்.
210 கிலோ மீட்டருக்கு மேற்படாதிருப்பின்.	ரூ 35
210 கிலோ மீட்டருக்குமேல், 270 கிலோ மீட்டருக்கு மேற்படாது இருப்பின்.	ரூ 40
270 கிலோ மீட்டருக்கு மேல்.	ரூ 45

210 கிலோ மீட்டருக்குக் குறைவாக ஓடும் பஸ்களின் எண்ணிக்கை, அதிலும் குறிப்பாக நகருக்கு வெளியே உள்ள பகுதிகளில் இவ்வாறு ஓடும் பஸ்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவே. பஸ்களில் பெரும்பாலானவை ஏற்கனவே ஒரு நாளுக்கு 270 கிலோ மீட்டருக்கு மேல் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இதனைக் கருத்திற் கொண்டு, கூடுதல் நிதி வசதி திரட்ட வேண்டியதன் பொருட்டு, பின் வருமாறு இவ் வீதங்களை மாற்றியமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது :—

பஸ்ஸின் அன்றாட வழித்தட நீளம்.	ஒரு நபர்—இடத்துக்கு, காலாண்டொன்றுக்கு மாற்றியமைக்கப்பட்ட வரி வீதம்.
நாளொன்றுக்கு 270 கிலோ மீட்டரோ, அதற்குக் குறைவாகவோ இருப்பின்.	ரூ 50
நாளொன்றுக்கு 270 கிலோ மீட்டருக்கு மேற்படின்.	ரூ 55

நகர பஸ் போக்குவரத்து, மற்ற பஸ்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின் அவ்வளவாக ஆதாயம் தரக்கூடியதில்லையாதலால், அவற்றுக்கான வரி வீதங்களில் மாறுதலேதுமிராது. சாதாரண பஸ்கள் ஓடக்கூடிய உயர் மட்ட அளவு 200 மைல்களிலிருந்து 250 மைல்களாக உயர்த்தப்பட்டு தமது வருவாய் வளர்ந்திட வழி செய்தளிக்க வேண்டும் என்ற முறையீட்டைக் கருத்தில் கொண்டு, செய்யப்பட்ட முதலீட்டிலிருந்து இன்னும் சிறந்த முறையில் பயன் பெறத்தக்கவாறு, நாளொன்றுக்கு ஓடக்கூடிய உயர்மட்ட அளவை 200 மைல்களிலிருந்து 250 மைல்களாக உயர்த்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இம் முடிவு, எல்லாப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் ஆதாய வாய்ப்பினைப் பெருமளவில் உயர்த்தி, கூடுதல் வரி விதிப்பின் பொறுப்பினையேற்பதில் இடர் அதிகமிராதிருக்க வழி கோலும். இப் புதிய விகிதங்கள் 1967-ம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் செயலுக்குக் கொணரப்படும். எனவே, இந் நிதியாண்டின் மூன்று காலாண்டுகட்கு மட்டுமே இவை பொருந்தி வரும். இவ் வாண்டில், இதன் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய கூடுதல் வருமானம், ரூ 90 லட்சம் ஆக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், 700 கிலோ கிராமும், அதற்குக் குறைவாகவும் தன்எடை

(unladen weight) கொண்ட மோட்டார்கார்களுக்கான காலாண்டு வரியை ரூ 21-லிருந்து ரூ 30 ஆகவும், 700 கிலோ கிராமுக்கு மேற்பட்டு 1,500 கிலோ கிராமுக்கு மேற்படாத தன்னெடை கொண்ட கார்களுக்குக் காலாண்டு வரியை ரூ 30-லிருந்து ரூ 40 ஆகவும் 1,500 கிலோ கிராமுக்கு மேற்பட்ட தன்னெடையுள்ள கார்களுக்கான வரி வீதங்களை இதையொத்த முறையில் உயர்த்துவதெனவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மோட்டார் சைக்கிள்கள், ஸ்கூட்டர்கள், முச்சக்கர வண்டிகள் மீதான வரி வீதங்களில் உயர்வேதும் இராது. 1967-ம் ஆண்டு ஜுலைத் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் செயல்படத்துவங்கும் இம் மாற்றிய வீதங்களின்படி, இவ்வாண்டில் 10 லட்ச ரூபாய் கூடுதல் வருமானம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

48. நம் நாட்டில் தயாரிக்கப்படும் மது வகைகள் மீதான ஆயத்தீர்வையையும், வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் அயல் ரக மது வகைகள் மீதான விற்பனை வரியையும் உயர்த்துவதென்றும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. நம் நாட்டிலேயே தயாரிக்கப்படும் மது வகைகள் மீது ஒரு லிட்டர் சாராயச் சத்துக்கு ரூ 8 வீதம் ஆயத்தீர்வை தற்போது விதிக்கப்படுகிறது. மற்ற மாநிலங்களில் விதிக்கப்படும் ஆயத்தீர்வையுடன் ஒப்பிடும்போது இது மிககுறைந்ததே. எனவே, தமிழக மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் 18(A) பிரிவின்படி, மது வகைகளின் மீது விதிக்கப்படுகின்ற ஆயத்தீர்வையை ஒரு லிட்டர் சாராயச் சத்துக்கு ரூ 18 என்று உயர்த்த எண்ணியுள்ளோம். 1937-ம் ஆண்டு தமிழக மது விலக்குச் சட்டத்தின் 21(A) பிரிவின் கீழ் மது வகைகளின் விற்பனை விலை மீது, ரூபாய்க்கு 50 காசு என்ற வீதத்தில் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. உள்நாட்டில் தயாரிக்கப்படும் அயல் ரக மதுவின் மீது ஆயத்தீர்வையை கூட்டியிருப்பதையடுத்து, இறக்குமதி செய்யப்படும் மதுவகைகள் மீதான விற்பனை வரியையும் ரூபாய்க்கு 50 காசிலிருந்து ரூபாய்க்கு 75 காசாக உயர்த்த எண்ணியுள்ளோம். இவற்ருல், இவ்வாண்டில் 10 லட்ச ரூபாய் கூடுதல் வருமானம் கிட்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

49. தமக்கிருக்கும் குறைந்த அதிகாரங்களைக் கொண்டு, கூடுதல் நிதி வசதிகளைத் திரட்ட இங்ஙனம் முயற்சி எடுப்பதுடன், தற்போது செயல்பட்டு வரும் வரி விதிப்பு களின்கீழ் ஏய்த்தல் நடைபெறுவதைத் தடுப்பதன் தேவையையும் அரசு நினைவிற் கொண்டுள்ளது. சம்பந் தப்பட்ட சொத்துக்களைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதன் மூலம், இயங்காச் சொத்துக்களின் விற்பனை மீதான முத்திரைக் கட்டண ஏய்ப்பு பரவலாக நடைபெற்று வருவது அவையோர் நன்கறிந்ததே. 1899-ம் ஆண்டின் இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டத்தின் முதல் அட்டவணை யின் 23-ம் பிரிவின்படி, எந்த விலைக்கு விற்கப்பட்டதாக பத்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதோ, அதன் அடிப்படை யிலேயே முத்திரைக் கட்டணம் விதிக்கப்பட வேண்டும். பெரும்பாலான தருணங்களில், உண்மை விலையோ, அல்லது எதன் பொருட்டு விற்கப்படுகின்றதோ அதன் உண்மையான மதிப்போ, பத்திரத்தில் குறிப்பிடப்படுவ தில்லை என்று தெரிகிறது. முறைப்படி வரவேண்டிய முத்திரைக் கட்டணத்தை ஏய்ப்பதற்காக இவ்வாறு குறைத்து மதிப்பிடல், அரசுக்கு பெருத்த வருமான இழப்பினை ஏற்படுத்துகின்றது. 64-ம் சட்டப்பிரிவின் கீழ் தற்போது தண்டம் விதிப்பதற்கான விதிமுறை களும் இதனைத் தடுப்பதில் பயன் அளித்தபாடில்லை. எனவே, தக்க சட்ட அறிவுரை பெற்ற பின்னர், முத்திரைக் கட்டணத்தைச் சொத்தின் நிலவர விலையைப் (market value) பொறுத்து விதிப்பதற்கேற்ப சட்டமியற்ற, அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. இதன் மூலம், குறைத்து மதிப்பிடல் மிக அதிகமாக உள்ள தாகத் தோன்றினல், பதிவுத் துறையினர் சார்பற்ற பிற விவரங்களிலிருந்து தனியே நிலவர விலையை அறிந்து, செலுத்தாமல் விட்டு விட்ட கட்டணத்தைப் பெற வாய்ப்பு ஏற்படும். இதற்கான சட்ட வரைவு இப்போது முடிவு செய்யப்பட்டு, இந்த கூட்டத்தொடரிலேயே, சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பெறும். பத்திரம் ஒன்று பதிவுக்கு வரும்போது, அதில் சொத்தின் உண்மை

நிலவர விலை குறிப்பிடப்படவில்லையென பதிவு அதிகாரி கருதினால், அதனைப் பதிவு செய்தபின் நிலவர விலையை முடிவு செய்வதற்காக, கலெக்டருக்கு அதனையனுப்ப லாம்; கலெக்டர் தொடர்புடையவர்களுக்கு தக்க முறையில் அறிவித்த பின்னர் நிலவர விலையையும் அதன் மீதான முத்திரைக் கட்டணத்தையும் முடிவு செய்வார். கலெக்டரின் இவ்வுத்தரவின்மீது நீதித்துறைக்கு மேன் முறையீடு செய்ய வாய்ப்பளிக்கப்படும். நீதித்துறைக்கு மேன்முறையீடு செய்ய வாய்ப்பிருப்பது, நிலவர விலையை நிர்வாகத்தினர் தன்போக்காக முடிவு செய்யக் கூடியதைத் தடுப்பதுடன், முறையான வருமானத்தை அரசு பெறவும் வழி செய்யும். பரிசு, பரிமாற்றம் செய்தல் இவற்றிற்கும் இவ்விதிகள் பொருந்தும். முத்திரைக் கட்டணம் செலுத்துவதில் ஏய்ப்பதைத் தடுக்கும் இந்நடவடிக்கைகளின் பலனாகக் கிடைக்கக் கூடிய கூடுதல் வருமானத்தை மதிப்பிடுவது கடினமே யெனினும், ஒரு முழு ஆண்டில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கூடுதல் வருமானமும், இவ்வாண்டில் ஏறத்தாழ 90 லட்ச ரூபாயும் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கலாம்.

50. நிலத்தின் மீதான அடிப்படை வரியினை நீக்கு வதைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, பெரு நிலக்கிழார் களிடமிருந்து, அதிலும் குறிப்பாக கரும்பு, மஞ்சள், பாக்கு போன்ற ஆதாயமிகு வாணிபப் பயிர்களைப் பயிரிடு வோர்களிடமிருந்து, ஓரளவு கூடுதலான வருமானம் பெறு வதன் மூலம், நிலவரி நீக்கத்தினால் ஏற்படும் இழப்பினை ஓரளவேனும் சரிக்கட்ட வேண்டும் எனக் கூறியிருந்தேன். காலப்போக்கிலே வளர்ந்து வந்துள்ள நம் நிலவரித் திட்டமானது, குறைந்த உபரி மட்டுமேயுள்ள சிறு நிலக் கிழார்களைப் பொறுத்தமட்டில் மிகக் கடுமையான சுமை யாகவும், பெரு நிலக்கிழார்கள் மீது எளிய சுமையாகவும் இருந்து வருவதால், அது பிற்போக்குத் தன்மையுள்ள வரியமைப்பு என்பது தான், நிலவரித் திட்டத்தைப் பற்றிக் கூறப்படும் குறையாகும். நிலவரி விதிப்பில் படிப்படியான உயர்வு அமைய வேண்டியதன் தேவை, பல்வேறு தருணங்களில், வல்லுநர் பலராலும்

வலியுறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இத்தகைய உயர்வுக்கு வழி செய்ய, அப்போதைக்கு ஏற்ற முறைகளே பின் பற்றப்பட்டன. நில உடைமையின் அளவைப் பொருத்து படிப்படியான மேல் வரி யொன்று நமது மாநிலத்தில் விதிக்கப்பட்டு வந்தது, மாண்பு மிகு உறுப் பினர்கட்கு நினைவிருக்கலாம். பின்னர் இதற்கு பதிலாக, 1955-ம் ஆண்டின் தமிழக வேளாண்மை வரு மான வரிச் சட்டத்தின்மூலம், ஒரு வேளாண்மை வருமான வரி விதிக்கப்பட்டது. பல சமயங்களில் திருத்தப்பட்ட இச் சட்டப்படி, ரூ 3,600-ம் அதற்கு மேற்பட்டும் உள்ள வேளாண்மை வருமானங்கள்மீது ரூபாய்க்கு 5 காசு முதல் 45 காசு வரையிலான வீதங் களில் வரி விதிக்க வகையுண்டு. பெரு நிலக்கிழார் கட்குப் பரிவு காட்டும் முறையில் நிலவரித் திட்டம் அமைந்துள்ளது என்னும் குறையினை நீக்கு முகத்தான், நம் நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலும் வேளாண்மைக்குப் புறம்பான வருமானங்கள்மீதான வருமான வரியமைப் பினை முன் மாதிரியாகக் கொண்டு, தமிழக வேளாண்மை வரிச் சட்டம் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. ஆயினும் இச் சட்டத்தின்கீழ், மிகக் குறைந்த ஒரே மட்டமான வீதங்களில் உடன்பட்டு வரி செலுத்த வாய்ப்பு இருப்ப தால், இச் சட்டத்தின் உண்மையான நோக்கம் நிறை வேறுமற் போயுள்ளது. இவ்வாறு உடன்பட்டு வரி செலுத்துவதற்கான ஏற்பாடு முதலில் தாற்காலிக மாக அமைந்திருந்தபோதிலும், இடைக்கிடையே வேளாண்மை வரிச் சட்டத்தைத் திருத்துவதன்மூலம் தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகிறது. வேளாண்மை வருமான வரியமைப்பின் அடிப்படைக் குறிக்கோளை எய்த முடியாமற் செய்து விட்ட, உடன்பட்டு வரி செலுத்தும் ஏற்பாட்டை கைவிடுவதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஆயினும் வேளாண்மை தவிர்த்த வரு மானங்களுக்கான வருமான வரிச் சட்டத்தையொட்டி, வேளாண்மை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பதற்கான வரம்பும் உயர்த்தப்படும். இவ்வரம்புக்குக் குறையாத வேளாண்மை வருமானம் உடையவர் அனைவரும், அவரவர் அனுப்பும் விவரக் கணக்குகளின் (Return)

அடிப்படையில், தமிழக வேளாண்மை வரிச் சட்டத்தின் அட்டவணையின் முதற்பத்தியில் கண்டுள்ள வீதங்களின் படி வேளாண்மை வருமான வரி செலுத்த வேண்டும். 'ஸ்டாண்டர்ட்' ஏக்கர் பற்றி வேளாண்மை வரிச் சட்டத்திற் காணப்படும் விதி முறைகளும் நீக்கப்படும். இதனுல் மிகுந்த ஆதாயம் தரும் பயிர்களே விளேவிப் போர், 12½ 'ஸ்டாண்டர்ட்' ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் காரணத்தால் மட்டும் வரி விலக்குப் பெறுவது தவிர்க்கப்படும். தவருன கருத்தெதற்கும் இடமளிப்பதைத் தடுக்கும் பொருட்டு, நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை 'ஸ்டாண்டர்ட்' ஏக்கர் பற்றிய விதி முறைகள் ஏதும் இதனுல் பாதிக்கப்பட மாட்டா எனக் கூற விரும்புகிறேன். உடன்பட்டு வரி செலுத்தும் வசதியை நீக்குவது பெரு நிலக்கிழார்கள் மீது விவரக் கணக்குகள் அனுப்பும் பொறுப்பினேச் சுமத்தும் எனக் குறை கூறலாம் என அரசு அறிந்துள்ளது. பொதுமக்கட்கு தொல்லே ஏற்படாது பார்த்துக் கொள்ள, அரசு தக்க ஆணைகள் பிறப்பிக்குமென இச் சமயத்தில் உறுதி கூற விழைகிறேன். நமது அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில் பெற்றுள்ள அனுபவத்திலி ருந்தும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும், செங் கோட்டை தாலூகாவிலும் நாம் பெற்றுள்ள அனுபவத் திலிருந்தும், பெரு நிலக்கிழார்கட்கு தொல்லேயும் தொந்தரவும் ஏற்படாமலேயே, வேளாண்மை வரு மானங்கள் மீது நியாயமான வரி விதிப்பு முறை யொன்றை செயல்படுத்த முடியுமெனத் தெரிகின்றது. தமிழக வேளாண்மை வரிச் சட்டத்திற்கான இத்திருத்தங்களால் கிடைக்கக் கூடிய கூடுதல் வருமானத்தை மதிப்பிடுவது எளிதல்ல; எனினும், இதன் மூலம் கிடைக்கும் கூடுதல் வருமானம், புன்செய் நில வரியை நீக்கியதால் விளேயும் இழப்பை ஓரளவுக்கு ஈடு கட்டுவதுடன், நாளா வட்டத்தில் சிறு நிலக்கிழார்கட்கு மேலும் நிவாரணம் அளிப்பதற்கு வகை செய்யுமென நம்புகிறோம். இதற்கான திருத்தங்கள் விரைவிற் செய்யப்படும். 1967–68-ல் கிடைத்து, 1968–69-ல் வரிவிதிப்புக்கு வரும் வேளாண்மை வருமானங்கட்கு இவை பொருந்தும்.

51. இதுவரை நான் விளக்கிய கொள்கைகளும், வேலைத்திட்டங்களும், நிதி வசதிகளைத் திரட்டுவதற்காக எடுத்துள்ள இம்முயற்சிகளும், உறுதிமொழியொன்று தேவைதான் என்றால், நிதி நிலையைக் குலையச் செய்யாது முன்னேற்றம் காண்பதே நம் கருத்து என்பதற்கு உறுதி கூறும். நாங்கள் நிர்வாகத் துறைக்குப் புதியவர்களா யிருக்கலாம் ; ஆனால் ' சமூக நீதி 'யின் அடிப்படையில் அழுத்தமான நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் ; சேமிப்பு, சிக்கனம் ஆகிய நற் பண்புகளை என்றுமே வலியுறுத்தி வந்திருக்கும் தமிழகத்தின் பழம் பெரும் பண்பாட்டின் வழி வந்தவர்கள். நிதி நிர்வாகத்தில் ஒழுங்கு பற்றிப் பெரிதும் பேசப்பட்டு வரும் இந் நாளில், இந்த அடிப்படை நற்பண்புகளை இன்னும் தொடர்ந்து கைக் கொண்டு வருபவர்களது முயற்சிகள் உரிய இடங்களில் உணர்ந்து பாராட்டப்பட வேண்டும். நியாயமான அளவு செலவு பொறுப்பிற்குள்ளேயே, மக்களுக்கு நலம் பயக்குமென நாம் கருதுகின்ற எல்லாத் துறைகளிலும் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கியுள்ளோம். பயனில் செல வினைக் குறைக்கும் முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து செய்து வருவோம். நிதி வசதிகளைப் பேணிப் பெருக்குவோம். நாம் விழைவதெல்லாம், திட்டத்திற்காக ஒப்புக் கொண்டதற்குள்ளேயே, சிறிது கூடுதல் உதவி தருவதன் மூலம், இவையனைத்தையும் அறிந்து பாராட்ட வேண்டு மென்பதே. திட்டமிட்ட பொருளாதார மேம்பாடு, மத்திய, மாநில அரசுகளின் கூட்டு முயற்சியெனின், இயன்ற பங்கைச் செய்து முடித்துவிட்ட நாம், நம்முடன் கூட்டாகப் பணியாற்றுபவரும் அவர் பங்கைச் செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்பதற்குரிமையுண்டு. நாம் கேட்ப தெல்லாம் இது மட்டுமே.

52. மாநிலங்களின் வளர்ச்சிக்காக வாதாடுவது நாட்டு ஒற்றுமையைக் கெடுத்துவிடும் என்று கிலி மூட்டும் பேச்சு கிளப்பிக் கொண்டிருப்பதிலே பயன் இல்லை. மாநில-மத்திய அரசுத் தொடர்புகள் பற்றிய விதிகளும் முறைகளும் உருவாக்கப்பட்டபோது இருந்து வந்த நிலைமைகள் வெகுவாக இன்று மாறிவிட்டிருக் கின்றன. இந்திய அரசியல் சட்டம் தீட்டப்பட்டபோது

எதிர்பார்த்திருக்கவே முடியாத பல நிகழ்ச்சிகளும் நினைப்புகளும் தோன்றிவிட்டன. இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் விதிகளின்படி ஏற்கனவே பெருமளவு அதிகாரம் மத்திய அரசிடம் குவிந்து விட்டிருக்கிறது. இத்துடன், அரசியல் சட்டம் தீட்டப்பட்டபோது எதிர் பார்த்திராத புதிய துறை ஒன்றின் மூலம், மத்திய அரசின் மேலதிகார நிலை மேலும் வளர்ந்து, மாநில நிலையை மிகவும் கவலைக்குரியதாக்கி இருக்கிறது. அந்தத்துறைதான், திட்டமிடும் துறை. இதற்கான நிதி திரட்டும் முறை, பங்கிடும் வகை, நிதியைச் செலவிடும் விதம் ஆகிய அனைத்திலும், மத்திய அரசு பெற்றுள்ள அதிகாரம், மாநில அரசினை, ‘ கையேந்தும் ’ நிலைக்குக் கொண்டுவந்து விட்டிருப் பதனை உணராதார் இல்லை. கட்சிக் கட்டுப்பாடு காரணமாகச் சிலர் இது குறித்துப் பேசத் தயங்கிடினும், முற்றிலும் பொருளாதார நோக்குடன் இந்தப் பிரச்சினையைக் கவனிப்போர், எந்தக் கட்சியினர் எனினும், வருத்தம் தெரிவித்துள்ளனர். அரசியல் சட்டத்தின் ஏழாவது அட்டவணையிலுள்ள மத்தியப் பட்டியலில் 36 முதல் 38 வரை உள்ள விதி முறைகள், பணம் வெளியிடுதல், அன்னியச் செலாவணி போன்ற துறைகளை மத்திய அரசுடையது ஆக்கி வைத்திருப்பதன் மூலம், பணவீக்கம், பற்றுக்குறை நிதி நிலை, என்பவைகளுக்கு மத்திய அரசு முழுப் பொறுப்பேற்றிருக்கச் செய்கிறது. இதனால், விலை ஏற்றம் ஏற்படுவதற்கான பொறுப்பும் மத்திய அரசினையே சாருகிறது. எனவே விலை கட்டுப்படுத்தப்படு வதற்கான பொறுப்பும் மத்திய அரசே மேற்கொண்டாக வேண்டியதாகிறது. மத்திய அரசின் நடவடிக்கையால் விலைகள் கட்டுக்கடங்காமல் ஏறிவிடுவதன் விளைவாக ஏற்படும் இன்னலையும் இழப்பையும் மாநில அரசு தாங்கித் தத்தளிக்க வேண்டிவருகிறது. விலைகளைக் குறைத்து நிலைமையைச் சரிப்படுத்தும் வலிமையை இந்திய அரசியல் சட்டம் மாநில அரசுகளுக்கு அளித்திட வில்லை. எனவேதான், விலை ஏற்றம் காரணமாக, அரசு அலுவலர்க்கு ஊதிய உயர்வு தருவதால் ஏற்படும்

அதிகச் செலவு, உணவுப் பண்டவிலை ஏற்றத்தால் தாக்கப்படும் மக்களுக்கு மலிவு விலையில் உணவுப் பொருள் வழங்குவதால் ஏற்படும் இழப்பு, ஆகிய வற்றில், மத்திய அரசு பங்கு ஏற்கவேண்டும் என்று நான் கேட்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அந்தந்த மாநிலங்கள் தத்தமது மக்களுக்கு மலிவு விலையில் உணவுப் பொருள் தருவதால் ஏற்படும் பளுவையும், அரசு ஊழியரின் ஊழியத்தை உயர்த்துவதால் ஏற்படும் சுமையையும், தாமேதான் தாங்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்று மத்திய அரசு கூறுவது கேட்டு, நான் வருந்துவதன் காரணத்தை விளக்கவே இதனைக் கூறினேன். இந்தப் பிரச்சினையில், மாநில-மத்திய சர்க்கார் தொடர்பு அமைந்துள்ள விதத்தை உணருபவர்கள், என்வாதத்தை ஏற்க மறுக்க மாட்டார்கள்—கட்சிக் கண்ணோட்டம் குறுக்கிட்டாலன்றி.

53. மத்திய-மாநில அரசுகளிடையே உள்ள பொருளாதாரத் தொடர்புகளின் தன்மையை அறிந்து, நேர் செய்யவும், சீர் செய்யவும், ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நிதிக்குழு அமைக்கப்படுகிறது ; அதன் மூலம் மாநில அரசுகளின் வருவாய் பங்குத் தொகை படிப்படியாக உயர்த்தப்படுகிறது என்றாலும், இந்தக் குழுவின் பிடிக்கு அப்பாற்பட்டதாக, திட்ட நிதி இருந்து வருவதால், மாநிலங்களின் நலிவு நிலைமை போக்கிட அந்தக் குழுவினால் முழுவதும் முடிவதில்லை. ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறையே நிதிக் குழு அமைவதால், இடைக் காலத்தில் ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகளைக் களைந்து கொள்ளும் வலிவற்ற நிலையில் மாநில அரசுகள் இன்னலடைகின்றன.

54. எனவே நிதிக்குழு நிரந்தரமான அமைப்பு ஆக்கப்படவேண்டும் என்பதையும், அக்குழு ஆண்டுக் காண்டு, மத்திய-மாநில அரசுகளுக்கிடையே உள்ள பொருளாதாரத் தொடர்பு குறித்து ஆய்ந்து பார்த்து ஆவன செய்திட வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்திய அரசியல் சட்ட அடிப்படையில்

நடத்தப்பட்டுவரும் அரசு மூலம் பெறப்பட்டுள்ள அனுபவங்களைக் கண்டறிந்து, மாநில அரசுகளின் வளர்ச்சிக்கு உகந்ததான முறையில், என்ன மாற்றங்கள் செய்யலாம் என்பதுபற்றி கருத்தறிவிக்க ஒரு 'ஆய்வுக் குழு' அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இத்தகைய ஒரு குழு அமைத்திட, அரசியல் சட்டத்தின் 263-ம் பிரிவு இடமளிக்கிறது என்றும் நம்புகிறேன். இதுபோல ஆஸ்திரேலியா நாட்டிலே குழு ஒன்று இருப்பதாகவும் அறிகிறேன். மாநிலங்களுக்கு வளமான வருவாய்த் துறை கிடைப்பது, ஒரு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட முறையின் அடிப்படையில் திட்ட நிதியை ஒதுக்கிக் கொடுத்து, அதனைச் செலவிடும் வகை பற்றிய உரிமையை மாநிலங்களுக்கு அளிப்பது, ஆகியவை மூலம், மாநிலங்களின் பொருளாதார வலிவு செம்மைப் படுத்தப்பட்டாலொழிய, பெருகிவரும் மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றி அவர்களுக்குப் புது வாழ்வு, தேடித்தரும் பொறுப்பினை மாநில அரசுகள் செம்மை யான முறையிலே செய்திட இயலாது என்பதை இன்று பல மாநில அரசுத் தலைவர்கள் உணர்ந்து கொண்டுள்ளனர்.

55. அவர்களும், என்னைப் போலவே, மத்திய-மாநில அரசுகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்புகள் பற்றிய மறு சிந்தனை தேவை என்று கூறுகின்றனர் என்பதனை இப் பேரவை அறியும். உள்ள உறவு, உள்ளத்துக்கு நிறை தருவதாக அமைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை அனைவரும் வரவேற்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இது வரை வரிப்பங்கீடு, அதிகார வரம்பு, திட்ட நிதி ஒதுக் கீடு ஆகியவற்றிலே கிடைத்துள்ள அனுபவம், கசப்பு நிரம்பியதாக இருப்பதை எவரும் மறுத்திட இயலாது; இந்தக் கசப்பு நீங்கிடவும், கனிவு கிடைத்திடவுமான முறையில் தொடர்புகள் அமைந்திட வழி காண்பது உடனடிப் பிரச்சினையாகிவிட்டிருக்கிறது. இது குறித்து அச்சமோ, ஐயப்பாடோ அல்ல, தெளிவான சிந்தனையே

தேவை. ஒருவருக்கொருவர் உள்ள நல்லெண்ணத்தினுலும், ஒருவரையொருவர் நன்கறிவதாலும் தோழமைத் தொடர்பு மகிழ்ச்சியும் பயனும் மிக்கதாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்பதே எனது அவாவாகும்.

56. நிர்வாகத்துறையில் புதிதாக ஈடுபட்டுள்ள எனக்கு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை தயாரிக்க, விளக்கம் நிறைந்த துணை புரிந்த, நிதித்துறைச் செயலாளர் திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கட்கும் அவருடன் பணியாற்றுபவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆர்வம் நிறைந்த ஒத்துழைப்பு தந்ததன் மூலம் அவர்கள் என் பொறுப்பின் பளுவினை மிக எளிதாக்கியுள்ளனர்.

57. இவை கூறி, இவ் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை இம் மன்றம் ஏற்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை,
1967 ஜூன் திங்கள்
17-ம் நாள்.

சி. என். அண்ணுதுரை,
முதலமைச்சர்.